

Mitt första möte med en manipulativ sekt

Om Iriadamant – ”Mic Mac”-rörelsen,
och
Om mannen som levde en livslögn -
”Apjoilnoman” (”Man”)
(Norman William)

Pia Hellertz

Maj 2012 ©

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Mitt första möte med en manipulativ sekt

Bakgrund	3
Jag blev turistguide	4
Flytten/flykten? – till Finland	5
Hemma i Örebro	6

Gaialand – En utopi eller en realistisk samhällsplanering? 7

Om Iriadamant Mic Mac-gruppens vision om det goda samhället (doktorandpaper)	
Förord	8
Samhällsplanering och det goda samhället	10
Bakgrund	10
Min roll	11
Iriadamant	11
Att bli indian	11
SEEDS	12
Livsuniversitetet för Global Överlevnad	12
Samarbetet med Uleåborgs Universitet	13
Vandringsprogrammet	13
Byns organisation	13
Figur 1 – Skiss över byns struktur	14
Elementen och demokratin	15
Analysschema	16
Maten	17
Livsrytmerna	17
Gwamen	19
Figur 2 – Skiss över gwamens uppbyggnad	20
Animism, totemism, shamanism	22
Familjeförhållanden	22
Pärlfesten	23
Alveolerna	24
Figur 3 och 4 – Skisser över alveolerna	24
Förföljelser	26
Indianer eller inte?	26
Slutdiskussion	27
Litteratur och referenser	29

EFTERORD MED ANALYS I MAJ 2012 30

Sekt?	31
Kännetecken på en sekt	31

Försök till analys utifrån sektteori 34

Iriadamant Mic Mac – en manipulativ och destruktiv sekt	34
Förekom Mind Control	35
Karaktärsdåd	37
Love bombing	37
Enda sanna vägen	38

En svart/vit verklighetsbild	38
Rädsla och skuld	38
Dold agenda	39
Tvång att stanna	39
Sektledarens paranoia	39
Kontakter med familj	39
Medlemmarna utnyttjas ekonomiskt	40
Utbildning och yrkesarbete avbryts	40
Sexuell agenda	40
Kort bakgrundshistoria	41
Tiden i Finland och utvisningen	41
Sektledaren	43
World Council of People	45
Ekologiska rörelser och humanitära projekt	46
Avslöjandets ögonblick	46
Brevet från Alexander Denny, Grand Captain of the Grand Council of the Micmac i Kanada	47
Varför gör jag detta – 20 år senare?	48
Litteratur om sekter och manipulativa slutna grupper	50

Mitt första möte med en manipulativ sekt

Pia Hellertz, maj 2012

Bakgrund

I april 1991 hade Wäxthusrörelsen i Sverige sin årsstämma på Wäxthuset i Örebro där jag bodde och var verksam under sex års tid i början på 90-talet. Vid den tiden fanns det ett antal *Wäxthus för personlig utveckling* i Sverige. I Örebro ägnade vi oss huvudsakligen åt kurser och föredrag inom det som då kallades "New Age".

Under stämmans första dag ryktades det om att det skulle komma ett par indianer på kvällen och besöka oss. De kom, inbjudna till Sverige av Svenska Veganföreningen. De kom, de sågs och de segrade.

Det var Apjoilnoman eller Man (i rött), "shamanen", som senare visade sig vara en destruktiv och manipulativ sektledare. Han visade sig vara en vit kanadensare från Quebec, som verkar ha skapat sig en drömvärld och lever ett låtsasliv där han fick möjlighet att tillfredsställa sina olika perversa behov. Den unge mannen var en av tre belgiska bröder som alla blev Mans offer för sexuella övergrepp, något som Apjoilnoman förklarade var nödvändiga för de ungas andliga utveckling.

Apjoilnoman berättade för oss under vår sammankomst om indianguppen som hade sina rötter hos Mic Mac-indianerna, om sin verksamhet, sin vision och sina framtidsplaner¹. Han berättade om odlingsmetoder, om hur vi misskötte våra skogar, om hur vi överkonsumerade och mycket mera. Indianguppen bestod av cirka 30 män och cirka 30 kvinnor, beroende på hur man räknade. Det tillkom nya. Det var männen som nu befann sig i Sollefteåskogen. Kvinnorna, "Mothers for life", vandrade genom Europa och var på väg (vilket jag berättar mer om nedan).

Bland annat berättade han att de successivt köpte loss skogar för att rädda dem för

¹ Jag har fortfarande detta första föredrag inspelat på kassettband.

eftervärlden. Så om vi ville bidra till detta så vore han tacksam. Vi var 18-19 deltagare på mötet och om jag minns rätt så samlade vi in 28,000 kronor till gruppen/honom. (Samma höst fyllde jag 50 år och uppmanade mina släktingar och vänner att inte köpa presenter till mig utan istället ge mig pengar, som jag sen gav till Apjoilnoman.)

Vi erbjöd besökarna att sova över i ett gästrum, men Man frågade om det fanns någon park i närheten där de kunde sova. De "*kunde inte sova inomhus*". Vi hade en trädgård, så de valde att sova där, under sina ponchoers och några filtar. Det var ju april så det var inte så varmt ute. På morgonen erbjöd jag frukost men då berättade Man att de bara åt en gång om dagen och inte före solens nergång. Jag antar att läsaren kan ana varför vi var totalt förförda, både av denna fantastiska man och hans karismatiska personlighet och den historia de berättade.

Jag frågade om man fick besöka dem under sommaren och vi var mycket välkomna till Sollefteåskogen där de slagit läger. Jag frågade också om jag fick skriva och berätta om deras arbete och då svarade Man att jag först var tvungen att bo hos dem för att verkligen lära. Konsekvensen blev att jag tillbringade mina två semestermånader i Sollefteåskogen, boende i en "gwam". Eftersom jag samtidigt studerade på forskarutbildning i socialt arbete vid Göteborgs universitet och under hösten 1991 skulle genomföra en forskarkurs som hette "*Samhällsplanering och det goda samhället*" och jag här tyckte mig kunna få en modell för "det goda samhället" så beslöt jag mig för att verkligen lära mig allt jag kunde lära på denna korta tid. Så jag hade dator och anteckningsblock och kamera och inspelningsapparat med mera med mig. Och jag dokumenterade och dokumenterade.

Jag intervjuade medlemmarna, jag fotograferade (tyvärr fick jag problem med en rulle så jag förlorade massor med fantastiska bilder, men några fick jag med mig) och jag spelade in föredrag, trummusik och sånger, vilket jag senare fick mycket stor behållning av. Jag sparade tidningsklipp, artiklar och alla dokument jag kom över. Utan att ha en aning om vilken nytta detta skulle få.

Eftersom jag hade min dator med mig fick jag en del administrativa uppdrag av Man, vilket jag tyckte var skönt för det innebar att jag slapp aktivera mig med att plocka mat (rallarro, kirskaal, nässlor m.m.), ved och vatten på dagarna. Jag kunde ägna mig åt det jag var bäst på, att skriva och ringa och tala med folk. Man ville exempelvis ge människor möjlighet att få en shamansk behandling så vi annonserade ut detta och fick ansvara för att hantera det. Jag berättar mer detaljerat om att detta nedan.

Lägret låg i skogen i närheten av Österåsens hälsohem utanför Sollefteå. Inte långt ifrån Österåsen låg Nordhems vandrarhem. Lägret låg mellan hälsohemmet och vandrarhemmet. På vandrarhemmet kunde vi utnyttja vissa lokaler för gruppens ändamål, bland annat en liten affärslokal där sekten sålde vissa produkter. På kort tid lyckades gruppen organisera sin verksamhet effektivt.

Jag blev turistguide

Första dagarna följde jag varje dag och varje tur med Matterhorn som var den medlem som just då guidade turister runt lägret och berättade om deras verksamhet. Det brukade ta cirka en timme. Det innebar att jag lärde mig väldigt mycket på kort tid. Efter ett par veckor fick jag själv leda guidade turer med Matterhorn som "backup" ifall jag fick frågor som jag inte kunde svara på. Jag berättade på svenska, vilket underlättade för besökarna som i många fall var barnfamiljer. Jag hade inte den minsta aning om att väldigt mycket av det jag berättade var en uppdiaktad världsbild av en man som verkade leva hela sitt liv i en låtsasvärld, mer om detta senare. Men jag kan inte undgå att vara imponerad av den logik och genomtänktethet som kännetecknade världsbilden, vilket jag berättar om i nedanstående rapport.

Matterhorn, The Guardian of the Air

Flytten/flykten? – till Finland

I början av augusti 1991, medan jag och många fler gäster med mig bodde kvar, fick vi veta att gruppen skulle flytta till Finland. Miljöforskare från Finland hade besökt oss en tid och blivit mycket intresserade av gruppen och bjöd in dem. De arbetade bland annat vid Uleåborgs universitet. Det ledde till att gruppen hamnade långt norr om Polcirkeln. Min väninna följde med dem. Jag är tacksam för att jag hade mitt drömjobb i Örebro som lärare på socionomprogrammet vid dåvarande Högskolan i Örebro (som blev universitet år 1999) samt en pågående forskarutbildning som jag var motiverad att fullfölja. Jag hade inte lust att hoppa av från det. Dessutom var det jobbigt att sova på granris. Jag åkte hem till Örebro i mitten av augusti för att starta terminen och för att gå forskarkursen.

Den djupaste orsaken till den snabba flytten/flykten vet jag fortfarande inte. Kanske började marken brännas under deras fötter här i Sverige.

Gruppens vandrande kvinnor, ”*The Walking Trees*” (mer om detta nedan), hade ännu inte kommit till Sollefteå. Det ryktades om att de var på väg, men de hann inte komma innan jag åkte hem till Örebro.

Till historien hör också att jag samma kväll som jag träffade indianerna i Örebro, mötte en man som jag kom att ha en längre relation med. Han råkade bo i Kramfors, inte långt från Sollefteåskogen. Där hade han ett stort hus, ett Wäxthus. Det innebar att jag kunde pendla mellan honom och lägret. Eftersom jag skulle fylla 50 år på hösten så köpte jag mitt livs första bil för att kunna pendla mellan lägret och min nya vän.

När kvinnorna senare kom så bad Apjoilnoman att de kunde få bo i min väns hus tills de skulle flytta vidare till Finland de också. Det fick de – och skapade kaos i huset. Husets toa- och avloppssystem var ju inte anpassat för så väldigt många människor.

I brist på öppen eld

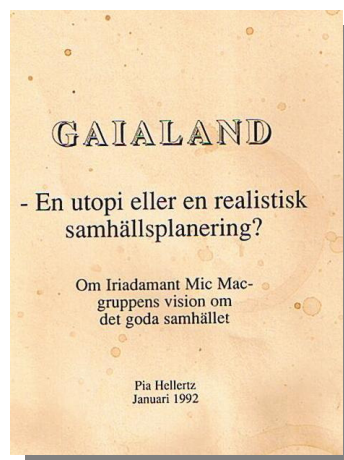
Kvinnorna sysselsatte sig utomhus på dagarna. Här sov de på nätterna. De var cirka 25-30 personer.

Hemma i Örebro

Vid terminsstarter är man alltid fullt sysselsatt så det blev inte mycket tänkt när det gällde sommarens erfarenheter, men jag höll två föreläsningar för intresserade om gruppen och deras verksamhet. Bland annat höll jag mitt livs längsta föreläsning för en stor grupp blivande idrottslärare. Den var på tre timmar utan rast och varken jag eller publiken reagerade på att klockan gick så fort. Det hände varken förr eller senare och visar tydligt min fascination och "förälskelse".

Under hösten 1991 var det dags att skriva ett "paper", som examination för doktorandkursen och jag valde att skriva om gruppen. Rapporten kom att heta "*Gaialand – En utopi eller en realistisk samhällsplanering? – Om Iriadamant Mic Mac-gruppens vision om det goda samhället.*" Jag presenterade den på seminarium i januari 1992. Under seminariet fick jag en hel del kritik för min okritiska framställning och min lärare fick kritik för att han hade godkänt mig. Man önskade att jag skulle ha utvecklat den teoretiska beskrivningen av en "utopi" mer och gjort en genomgång av de utopier som existerat tidigare. Utopi är ett vetenskapligt begrepp för ett antal visioner som några tänkare genom tiderna utvecklat, exempelvis Saint Simon, Owen m.fl. Kritiken handlade också om att det mera var en socialantropologisk rapport än ett paper i en kurs om "Samhällsplanering och det goda samhället".

På de följande sidorna har jag "digitaliserat" rapporten igen, eftersom det 20 år gamla dokumentet inte gick att öppna på min dator. Det innebär att jag gjort vissa inflikanden i fotnoter, med kommentarer. Dessa är med fetstil. I övrigt ser rapporten ut exakt som den gjorde då, med undantaget att jag klippt in några foton och att det två tecknade skisserna är inklippta istället för att ligga som bilagor i slutet.

Så här såg rapporten ut. Fläckarna beror på ålder. © Jag tryckte upp cirka 75 ex och skickade bland annat 50 exemplar till lägret i Finland som gåva till gruppen. Senare fick jag veta att Apjoilnoman beordrat att allt skulle brännas. Mer om detta nedan. Rapporten väckte rabalder i lägret.

Paper inom doktorandkursen
”Samhällsplanering och det goda samhället”
vid Göteborgs universitet,
Institutionen för socialt arbete
Forskaravdelningen
HT 1991
Pia Hellertz

Gaialand

- En utopi eller en realistisk samhällsplanering?

**Om Iriadamant Mic Mac-gruppens
vision om det goda samhället²**

Pia Hellertz
Januari 1992

² De fotnoter som är i *fetstil* i rapporten är tillägg i skrivande stund
– maj 2012. Övriga fotnoter fanns med i ursprungsrapporten.

Förord

Jag har i detta paper försökt beskriva Iriadamant Mic Mac-gruppen, deras idéer om det goda samhället, deras vision och deras mission såsom jag lärde och upplevde under två månader sommaren 1991 i en ekologisk by utanför Sollefteå. Sannolikt kan vi så här långt konstatera att det knappast är en realistisk framtidsvision att världens befolkning organiserar sig i byar och samhällen utifrån Iriadamants idéer. Om deras teorier stämmer, att våra förfäder över hela planeten, levde på detta sätt, så är nog den tiden förbi. Jag anser dock att vi har mycket att lära av gruppen, av deras förhållningssätt till varandra, till djur, växter och till Gaia, planeten jorden. Vi har mycket att lära när det gäller odling och skogsbruk. Deras goda samhälle är sannolikt en utopi. Det är en slutsats jag drar utifrån den mycket begränsade kunskap jag har. Jag är dock varmt tacksam för den tid jag fick tillsammans med gruppen, för de kunskaper jag fick ta del av och för de nya perspektiv de hjälpte mig utveckla och önskar dem innerligt lycka till med sin mission.³

Jag vill tillägna detta paper

Min väninna A-B som tog tjänstledigt ett år och valde bort värme, ombonad bostad, en trygg anställning, vänner, TV, telefon, pepparkakor och glögg och lever hos Iriadamant i en gwam 20 mil norr om Polcirkeln för att lära av dem.⁴

Och till

Apjoilnoman, en av de mest fantastiska människor jag mött i mitt liv. Shamanen, talesmannen och traditionsbäraren, som leder sitt folk i kampen för att rädda Gaia.⁵

³ I slutet av rapporten kommer jag att göra ett analysförsök utifrån sektteori och teorin om Mind Control.

⁴ A-B stannade längre än ett år – jag minns inte längre hur länge – och for väldigt illa av sin tillvaro vid Polcirkeln och ännu värre efter det att hon kommit tillbaka till civilisationen (jag har anonymiserat hennes namn).

⁵ Denna text fanns med i ursprungstexten varför jag behåller den här, även om en hel del förändrats, se fotnot 3).

INNEHÅLLSFÖRTECKNING⁶

Samhällsplanering och det goda samhället

Bakgrund

Min roll

Iriadamant

Att bli ”indian”

SEEDS

Livsuniversitetet för Global Överlevnad

Samarbetet med Uleåborgs Universitet

Vandringsprogrammet

Byns organisation

Skiss över byns organisation

Elementen och demokratin

Analysschema

Maten

Livsrytmerna

Gwamen

Skiss av gwam

Animism, totemism, shamanism

Familjeförhållanden

Pärlfesten

Alveolerna

Förföljelser

Indianer eller inte...?

Slutdiskussion

Litteraturlista och referenser

⁶ Jag anger inte sidnummer här eftersom de inte stämmer med den nya rapporten. Låter dock innehållsförteckningens rubriker vara kvar för att ge en överblick över rapportens innehåll

*"Vi är inte intresserade av det som inte
är evigt"*
Lnos

GAIALAND

En utopi eller en realistisk samhällsplanering?

Om Iriadamant Mic Mac-gruppens
vision om det goda samhället

Samhällsplanering och det goda samhället

Det är rubriken på en doktorandkurs⁷ inom ramen för forskarutbildningen i socialt arbete vid Göteborgs Universitet, i vilken jag deltagit under hösten 1991. Inom ramen för kursen kunde vi skriva ett paper motsvarande 3 poäng.

Under kursens gång har jag starkt återupplevt minnen och erfarenheter från min sommar i indianbyn "Cogogwin" utanför Sollefteå. När vi studerade den samhällsplaneringstradition som kallas "trädgårdsstaden" (Hall, 1988, kap. 4) samt "grannskapsplanering" (a.a. kap. 5, 8) samt kom i kontakt med utopisterna, t.ex. Saint-simonisterna (Hirdman, 1989, Soydan, 1991), Charles Fourier och Robert Owen (Hirdman, 1989) såg jag många paralleller till de erfarenheter jag fått.

Iriadamant Mic Mac-gruppens samhälle och vision framstod alltmer för mig som ett exempel på en samhällsplanering som verkligen har till syfte att skapa "det goda samhället".

*Men – Är deras samhällsplanering realistisk? Eller är det ytterligare en av alla dessa fantastiska utopier historien upplevt?*⁸

Jag vill gärna berätta om gruppen, deras sätt att planera sitt liv och därmed skapa det "goda samhället", inte bara för dem själva utan för hela planeten jorden, Gaia, och utifrån den beskrivningen kort diskutera samhällsplanering och det goda samhället.

Bakgrund

Iriadamant Mic Mac-folket är en grupp kanadensiska skogsindianer som sedan en tid vistats i Norden. De har sina rötter i Quebec-området i östra Kanada. Gruppen lämnade Kanada i början på 70-talet p.g.a. mord, trakasserier och förföljelser.⁹ Sen dess har de flyttat mellan Europas länder i nästan 20 år. De har även levt i Afrika vissa perioder.

Till Sverige kom gruppen i slutet av mars i år på inbjudan av Svenska Veganförbundets vice ordförande. Iriadamant Mic Mac-gruppen är "veganer", d.v.s. de äter inget som kommer från djur, varken kött, mjölk, ost eller annat. De försöker också när det är möjligt att i övrigt

⁷ Under ledning av docent Sören Olsson, som verkligen inspirerat på ett kunnigt och pedagogiskt sätt.

⁸ Det låter som om jag skulle ha ett kritiskt förhållningssätt i starten, men det hade jag inte. Rapporten är skriven i ett utslag av "förälskelse" i en, som jag då tyckte, enormt viktig och självuppoftande grupp människor.

⁹ En del av denna historieberskrivning stämmer, annat inte utan är gruppens egen historieberskrivning. De blev förföljda, men inte av den anledning som Apjoilnoman uppgav.

inte ”utnyttja djur” genom att använda produkter från dem, t.ex. ull, skinn, honung eller liknande. De enda djurdelar som kunde accepteras var de som kom från djur som självdött eller råkat omkomma i olyckshändelse, exempelvis rävsvars, fjädrar och andra symboler.

Även i Europa har gruppen haft stora svårigheter att få leva på det sätt de vill leva, d.v.s. i enlighet med de urgamla traditioner de valt att värna om och som jag kommer att beskriva nedan. De har förföljts och trakasserats av polisen¹⁰ och av extrema fascistgrupper. De beskriver t.ex. hur polisen tänt eld på tältduken till deras tält, *gwamen*, trots att kvinnor och barn fanns i den.

Min roll

Sommaren 1991 levde jag större delen av tiden (mellan den 16 juni och den 12 augusti 1991) i en ekologisk by i skogen utanför Sollefteå i Ångermanland. Byn byggdes upp av Iriadamant Mic Mac-gruppen under april – augusti. Jag fick kontakt med ett par medlemmar redan i slutet av april och beslöt att lära mig mer om deras sätt att leva och om deras vision och mission.

Redan på ett tidigt stadium började jag följa med i rundvandringarna som gjordes för nyfikna besökare, vilka leddes av en av ”Inos”¹¹. Eftersom många besökare hade problem med engelska språket började jag hjälpa till med översättning. De sista fyra veckorna var jag dagligen tolk på rundvandringarna och fick därigenom lära mig mycket om gruppens seder, vanor, traditioner o.s.v. Under hösten har jag hållit några föredrag utifrån detta underlag.

”Den minsta tankeenheten för en Lno är planeten”
Iriadamant

Iriadamant

”Iriadamant” är ett begrepp som innebär att gruppen medvetet valt att leva efter och värna om ”pre-ice-age-traditions”, d.v.s. traditioner som enligt gruppen härrör från tiden före istiden. Gruppen kallar sig för Iriadamant Mic Mac eftersom kärngruppen har sina rötter i Mic Mac-indianernas stam. Men man kan vara Iriadamant utan att vara indian, om man väljer att leva enligt gruppens traditioner. Enligt talesmannen, Apjoilnoman, kan man även vara en Iriadamant ”svensk”.¹²

Att bli indian

Det finns, enligt Arauco, som var ”the Gardian of the Air” sommaren 1991 (jag kommer nedan att berätta om de olika elementen, deras väktare och deras uppgifter) och min första lärare under sommaren, tre sätt att bli medlem av gruppen. Antingen *föds* man in i gruppen, eller också kan man ”*gifta sig*” med en ”Inos”. Många av gruppens medlemmar är *adopterade*. För att få bli adopterad måste man leva med gruppen minst ett år. Efter ca tre månader som ”issant”¹³ får man genomgå en ceremoni där man ber att få bli medlem i stammen. Då får man också föräldrar, vilka har ett undervisningsansvar till dess man blir fullvärdig medlem genom adoption.

¹⁰ I efterhand förstår jag att anledningen till dessa förföljelser, som nämnts, var andra än dem de uppgav för oss. De red på våra föreställningar om hur indianer har behandlats historiskt.

¹¹ De beskrev sig aldrig själva som ”indianer”, utan kallade sig ”Lno” (utläses ”elno” och betyder ”en helt och hållet mänsklig varelse”).

¹² Jag måste påminna om att alla utsagor i texten kommer från gruppen och i synnerhet gruppens ledare, den s.k. shamanen. Jag har inte ägnat tid efteråt att undersöka vad som faktiskt är sant och vad som är fantasier och lögn. Där jag fått kännedom om detta anger jag det i fotnoter.

¹³ ”Issant” är det begrepp man använder för nykomlingar, gäster. Mer om detta nedan!

SEEDS

Iriadamant Mic Mac-gruppen är medlemmar i en internationell organisation som heter SEEDS, Seattle Experts on Environment, Development and Sylvilisation¹⁴. "Sylva" betyder "skog" på latin. Sylvilisation innebär således en "civilisation i skogen".

SEEDS arbetar för global överlevnad, för att bekämpa världssvälten, ökenutbredningen och erbjuda positiva alternativ och leva på och visa hur mänskligheten i symbios med naturen kan överleva i tusentals generationer framöver (SEEDS, u.å.)

SEEDS grundades 1976 i Europa för att "utveckla, samordna och stimulera forskning och tillämpade studier om/av biosfären. Ett av medlen är att använda och integrera erfarenheter och kunskaper hos naturfolk som lever ekologiskt" (a.a.).

SEEDS program och aktiviteter grundar sig på principerna "bärkraft", "självtillit" och "samarbete" ekonomiskt, teknologiskt och vetenskapligt både lokalt, regionalt, nationellt och internationellt.

Ett antal projekt inom ramen för SEEDS verksamhet syftar till att skapa miljömedvetande, starta aktiviteter och utveckla kunskaper som syftar till att

- stoppa fortsatt miljöförstöring, ökenspridning, avskogning och utrotning av mänskliga samhällen, växt- och djurarter
- korrigera balansen mellan befolkning och resurser genom att påverka utvecklingsprogram både i industriländer och utvecklingsländer
- förstärka kulturella identiteter och internationell solidaritet inom en ram av ekonomiskt, tekniskt och vetenskapligt samarbete (SEEDS, u.å.)

För att uppnå detta mål har SEEDS utvecklat ett internationellt och regionalt nätverk som bevakar ekologiska initiativ. Detta fungerar som en tvärvetenskaplig databank.

Livsuniversitetet för Global Överlevnad

Vi som levde i byn och deltog i gruppens aktiviteter kallades studenter och forskare vid "Livsuniversitetet för Global Överlevnad". Studierna bedrevs i samband med att vi aktiverade¹⁵ oss med olika uppgifter. Våra lärare, "Inos", undervisade oss samtidigt som vi odlade i alveolerna¹⁶, harmoniserade¹⁷ eller lagade mat. Ofta hade vi föreläsningar i olika ämnen på kvällen i gwamen, sittande runt elden.¹⁸

För att ge en liten idé om Livsuniversitetets uppbyggnad vill jag ta några exempel ur programmet "University Pilot Village – Interdisciplinary Study, Research and Training Centre for Sylvilisation". Man planerar att ha studier och forskning inom ämnen som Human biology, Social innovations and applied sociology, Applied Economics, Applied Ecology, Ethno technology and Biotechnology, Habitat and Modular Architecture, Nutrition and Food, Pedagogy and sciences of Education, Sylvilization/Civilization Cultural and Juridical relations o.s.v. (SEEDS document, u.å.)

¹⁴ SEEDS Organisationen finns inte på webben. Vid sökning hamnar man på finska sidor om Iriadamant.

¹⁵ Vi "arbetade" aldrig. Vi "aktiverade oss".

¹⁶ "Alveol", en "cell på Moder Jords hud", i vilken vi odlade, komposterade, byggde gwam o.s.v. Mer om detta nedan.

¹⁷ Vi sa aldrig "städade" eller "rengjorde" eller liknande. Vi "harmoniserade" skogen, gwamen o.s.v.

¹⁸ Bara detta var en utmaning nog för oss som var vana att göra anteckningar vid starka glödlampor. Bredvid oss satt "Inos" och gjorde anteckningar med "mikroskopiska bokstäver" på små välskurna pappersark, vilka de förvarade i små handsydda väskor. Jag såg knappt mina centimeterhöga bokstäver. Deras var ett par millimeter stora!

Samarbetet med Uleåborgs Universitet

Sedan augusti 1991 har gruppen byggt upp ytterligare en by, i norra Finland. Där samarbetar de med Zoologiska Institutionen vid Uleåborgs Universitet om forskning och utbildning när det gäller Sylvilisation, skogsvård, odling och miljöskyddande aktiviteter.

"Live Life and Live Love"
Apjoilnoman

Vandringsprogrammet

Under den tid jag levde i byn fanns inga kvinnliga "Inos" där, mer än ett par tillfälliga besök. Gruppens kvinnor genomförde "vandringsprogrammet" *"Mothers for life"*. Vandrigen började vid vulkanen Etna på Sicilien den 21 mars 1991 och gick vidare över Assisi och Donau. Målet var att nå Tjernoby1¹⁹ via Polcirkeln. Man planerade att övervintra i Sverige.

Kvinnorna nådde Oslo i mitten av oktober 1991 och har sedan dess förenat sig med männen i deras nya ekoby i norra Finland.

Kvinnorna som deltog i vandrigen hade som målsättning att göra befolkningen i de länder som de passerade mer *"känslomässigt intresserade för frågor kring miljö, hälsa och utveckling."* Kvinnorna väckte dessa frågor i mötet med de människor de mötte på sin vandring i egenskap av att vara mödrar. Rörelsens syfte är att *"sörja för våra barns framtid"*. Den försöker stimulera till att starta större internationella miljörelser, särskilt i kampen mot ökenspridningen. Under vandrigen planterade de tio träd per vandrad kiloeter. Jag citerar ur en informationsbroschyr:

"Vi – kvinnor av helt olika ursprung, som har skapat, burit och gett liv – har beslutat att genom denna vandring visa vår respekt för livet och hjälpa till att utveckla nytt liv i alla dess tallösa yttringar och former. Det må vara av mänsklig, animalisk, vegetativ eller andlig karaktär.

Vi betraktar oss som livets mödrar i alla dess aspekter, eftersom det att vara mor är en uppgift utan gränser. Vi är inte bara mödrar till våra egna barn utan även mödrar för hela världens barn och kommande generationer. Vi hoppas att med denna vandring återknyta till vår egen Moder Jord, och via denna tur på Gaya-Mayas rygg återskapa förbindelse med henne.

Vi vill ge våra barn ett sunt klot att leva på, en fredlig och grön planet, där det åter kan bli bra för alla att bo." (Livets Mödrar, 1991)

Under vandrigen skänker de ibland en symbolisk gåva, en liten medaljong med en vandrande moder med ett barn och ett träd, på vilken det står *"We plant the Future of our Children"*.

Byns organisation

Alla naturfolk över hela jorden vilka lever enligt "the pre-ice-age-traditions" ordnar sina samhällen lika, enligt gruppen.²⁰

Om vi betraktar byn som en stor cirkel (se skiss på nästa sida), som en jordglob, så har byn, liksom planeten Jorden, tre poler, enligt "Inos". Nordpolen, synpolen och ekvatorn. Byn nordpol, *Borial*, är *männens* område. Där finns männens gwam, de män som har speciella uppgifter i byn eller som väljer att leva där, har sitt område i Borial. Kvinnorna får komma dit endast när de blir inbjudna vid gwamens invigningsfest.²¹

¹⁹ Olyckan vid Tjernoby1 inträffade natten till lördagen den 26 april 1986 klockan 01.23.45 (lokal tid) när reaktor fyra i utkanten av staden Pripjat förstördes genom en explosion och ett moln med radioaktiva partiklar spreds med vindarna över stora delar av Europa.

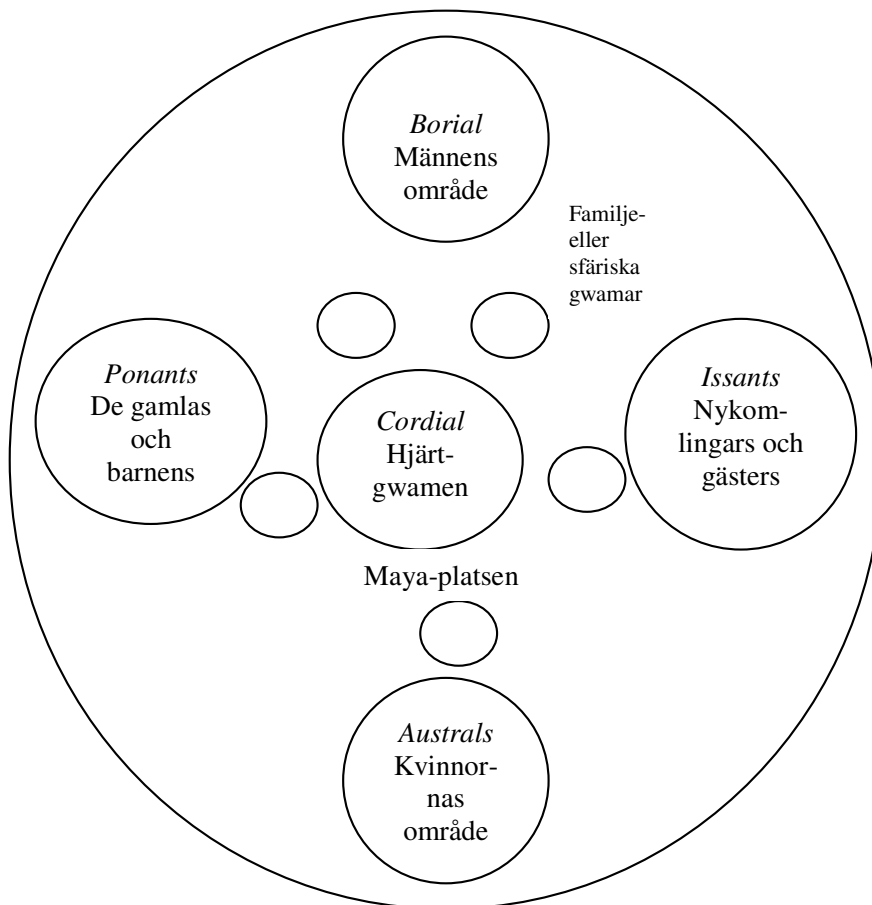
²⁰ Bara idén om för-istids-traditioner borde ha fått oss att vakna till och bli misstänksamma, men icke...

²¹ Det är mycket vanligt i sekter att män och kvinnor isoleras från varandra på olika sätt.

Detsamma gäller för byns sydpol, *Austral*. Det är *kvinnornas* område och männen får endast besöka området när det invigs. I byns västra del, *Ponants*²², lever de som inte kan eller orkar leva enligt byns livsrytmer i övrigt. Det gäller de gamla och de sjuka. Det gäller också barnen, när de är gamla nog att lämna sin mor, vid ca 3-4 års ålder. Här lever barnen tills de kommer till puberteten, vid 11-12 års ålder. Här får också de vistas som av olika skäl tillfälligt valt att sakta ner livet, att stanna upp och meditera en tid.

I den östra delen av byn, *Issants*²³, där lever alla som kommer nya till byn. Under min vistelse levde jag i "Issant-gwamen", den gwam som hyste alla nykomlingar, gäster och besökare.

Figur 1 – Skiss över byns struktur

En besökare från en annan "pre-ice-age"-grupp, exempelvis pygméer och aboriginer behöver bara vistas i "issants" område ett par, tre dagar innan de får flytta över till "Inos" områden. Vi andra måste vistas minst ett år i gäst-gwamen innan vi får flytta över. Vi måste först genomgå en hel del undervisning.

²² *Ponants*, Mic Mac-språk, betyder fritt översatt "solnedgång".

²³ *Issants* betyder ungefär "där solen går upp".

I centrum av byn ligger *Cordial*, hjärt-gwamen. Den ska vara så stor att den rymmer alla byns invånare. Jag kommer att mera detaljerat berätta om gwamens konstruktion nedan. Här möts hela byn för rådslag och fester.

Runt omkring hjärt-gwamen byggs "*the sfäriska gwams*", de *sfäriska gwamarna* eller "*familje-gwamarna*" (se skissen). De utgör bostäder på natten för familjer (se nedan) och andra "gwamees", d.v.s. 12-18 personer som av olika skäl valt att leva tillsammans för en tid. De kan också fungera som en "2 blir 3-gwam", d.v.s. när ett barn vill inkarnera till ett par föräldrar. På dagen är dessa gwamar centrum för olika slags aktiviteter, exempelvis i en gwam studerar man astronomi, i en annan läkeörter, i en tredje språk, i en fjärde tillverkar man korgar o.s.v.

Vid hjärt-gwamen ligger också "Maya-platsen", den plats där man ofta samlas för olika rådslag, möten och fester.

Elementen och demokratin

Livet i byn genomsyras av de fyra elementen, *luft, eld, jord och vatten*. Varje element innebär ett ansvarsområde. Allt som existerar kan hänföras till något av de fyra elementen.

Byn har ingen hövding. Enligt gruppens talesman, Apjoilnoman, har inga indianbyar hövdingar. De "är ett påfund av Hollywood". De kända hövdingar vi sett i historien, Sitting Bull o.s.v. är valda av sina folk till att vara ledare i krig eller vara talesman eller har fått andra speciella uppgifter av sitt folk. Istället har fyra personer huvudansvaret för vardagslivet i byn, de fyra väktarna, *guardians*. De väljs var tredje månad vid en särskild ceremoni²⁴, som föregås av några dagars totalfasta, vilket innebär att man varken äter eller dricker på tre till sju dygn, kanske till och med mer ibland.

Dessa personer utses av "de äldre", *the Ancients*, de som har varit guardians tidigare. En person som varit "the guardian of the fire", kan aldrig mer under sin livstid bli en "eld-väktare" igen. En person som varit väktare på sommaren kan aldrig mer bli en sommarväktare. När man har varit alla väktartyperna blir man en "ancient". Dessutom finns det förtroendeuppgifter som jag inte kunde få kunskap om i egenskap av "issant", tillfällig gäst.

Ytterligare tre mycket stora ansvarsuppgifter fanns i byn: *Talesmannen* ("the Spokesman"), *Traditionsbäraren*, som representerar "minnet, historien, samt *Shamanen*, medicinmannen. För att kunna bära dessa ansvarsuppgifter behöver personen ha mycket lång undervisning och träning. Exempelvis för att bli shaman krävs det, enligt Iriadamant, 36 års undervisning. Vissa föds till uppgiften och då börjar undervisningen när barnet är 3 år gammal. Man kan således tidigast bli shaman när man är 39 år.

I den aktuella gruppen har den olyckliga situationen uppstått att två av dessa viktiga personer har mördats. Därför har Apjoilnoman alla tre uppgifterna på sin lott, en oerhörd ansvarsuppgift eftersom det bl.a. innebär att skydda en folkspillra som denna.²⁵ En folkspillra som dessutom valt att ta på sig denna enorma livsuppgift att väcka västvärlden till

²⁴ Jag hade förmånen att få delta i en sådan ceremoni när väktarna byttes ut. Det var en stor och stark upplevelse. Den tog drygt ett dygn. "Lnos" hade inte ätit eller druckit på tre dygn, men verkade inte vara berörda av att stå och gå under alla dessa timmar. Vi "issants" hade fullt upp med att hålla oss på benen. Jag orkade inte utan gick och la mig innan den fjärde väktarens ceremoni var klar.

- En vanlig strategi bland destruktiva sekter är att hålla medlemmarna hungriga och upptagna så de inte börjar tänka kritiskt och självständigt och kanske börjar reagera och opponera sig.

²⁵ När jag skriver detta i maj 2012 känner jag en stor obehagskänsla över att jag gick på denna saga. Det är självklart att Apjoilnoman i egenskap av sektledare måste ha den totala makten och därför måste ha dessa tre "viktiga funktioner". Jag kan dock inte låta bli att känna en viss beundran inför den totalt genomtänkta berättelsen.

medvetenhet om vad som sker i världen och som dessutom valt att ta på sig ansvaret att handla.²⁶

I byn har "the Guardian of the Fire", eld-väktaren, ansvaret för Issants område. Han ska se till att alla nykomlingar välkomnas och får ett värdigt och bra mottagande, att de får plats i området och att välkomstceremonin genomförs. Han²⁷ är också ansvarig för harmoniseringen av området, d.v.s. att det ser snyggt, rent och prydligt ut överallt i hela byn. Han ska se till att ved finns till elden, att vedlager läggs upp. På hans ansvarsområde ligger också att skaffa fram pålarna till gwamar och att resa dessa, när gwamen byggs. Hans ansvar var också att svara för säkerheten i området.

"The Guardian of the Water", vatten-väktaren har huvudansvaret för Ponants, d.v.s. för byns västra del. Här ansvarar han för helande av de sjuka och undervisning av barnen. Vatten-väktaren ansvarar också för alla transporter, om något skall bäras från en del av byn till en annan, om något skall köras iväg eller hämtas o.s.v. Naturligtvis är vattnets väktare dessutom ansvarig för allt vatten, vattnets kvalitet, att vatten finns till mat och te, till disk och rengöring, för bad och tvätt.

Luft-väktaren, "The Guardian of the Air" ansvarar för Borial om han är en man och för Austral om hon är en kvinna. Detsamma gäller för "The Guardian of the Earth", jord-väktaren. Luft-väktaren har ansvaret för alla aktiviteter som får luften att vibrera, tal, information, musik och sång. Han ansvarar också för tyger, musikinstrument och för människans "andra och tredje hud", d.v.s. kläder och den täckelse som gwamen ska ha, exempelvis canvas (tältduken). (Den första huden har ju vatten-väktaren ansvaret för.)

Jord-väktaren ansvarar för att jorden har hög kvalitet, för ny jord, d.v.s. kompost och hummus. Han har odlingen på sin lott. Allt som har med matlagning och ätande är hans ansvar. Han ser exempelvis till att de som kommer sent till maten också får mat.

Varje väktare har till sin hjälp "söner" och "döttrar" av respektive element. "Lnos" är "son" eller "dotter" till ett element en månad. Issants fick vara "son" eller "dotter" i två veckor.

Denna organisation gör att alla visste exakt alltid vad man skulle göra. Var man "vattendotter", så gällde det att hämta vatten till te, mat, disk och rengöring, att samla ihop smutsiga kläder och tvätta, att bada dem som ville badas o.s.v. "Eldens sönder och döttrar" samlade ved, höll ordning i byn, tände elden och höll den vid liv under kvällen o.s.v. Varje dag aktiverade vi oss i element-aktiviteter mellan ungefär kl. 16.00 och fram till kvällens samling (se nedan). Under förmiddagarna däremot kunde vi behövas på gemensamma aktiviteter.

Analysschema

När ett problem ska lösas använder gruppen ett avancerat analyschema som belyser problemet utifrån olika perspektiv. Dels analyseras problemet utifrån de fyra elementen, jord, luft, eld och vatten. Dels utifrån de tre nivåerna *animism*, *totemism* och *shamanism*. Dels utifrån sex s.k. "psi-levels": *minnet* (memory, mneseis), *kommunikation*, *transporter* (vatten-elementet), *boende* ("habitat", eld-elementet), *kläder* ("clothes", luft-elementet) samt *ätande* ("eating" jord).

Den tränade lyssnaren kunde också urskilja dessa analysnivåer i föredrag som talesmannen höll över ett tema.

²⁶ Jag antar att läsaren kan ana den enorma beundran jag känner inför denna person och detta folk. De handlar medan vi sitter framför TV:n och tycker och pratar.

²⁷ Väktaren kan naturligtvis också vara en kvinna. I texten skriver jag före enkelhetens skull "han".

Maten

Av särskilda skäl har jag valt att ge ”maten” en särskild rubrik.²⁸ Jag har redan nämnt att gruppen inför väktarbytes-ceremonierna fastar totalt, d.v.s. varken äter eller dricker på flera dagar. Första gången jag mötte representanter för gruppen ville jag bjuda på frukost och blev ordentligt omskakad när jag fick veta att de *äter och dricker endast en gång om dagen*, efter solens nedgång. Detta trots väder, trots hårt kroppsarbete, förlåt kroppsaktiviteter²⁹. Fast jag kan erkänna att vi ”issants”, redan hade ätit både frukost och lunch ur egna matkassar. Även om några försökte anpassa sig³⁰.

Maten bestod till ca 70 % av vilda växer, såsom exempelvis nässlor, rallarros, kirska samt potatis, morötter, lök och andra rotfrukter och grönsaker. Resten utgjordes av råris, hirs, linser, bönor och ibland av ett bröd som bakades i glöden på den öppna elden.

Livsrytmerna

Människorna är Gaias röda blodkroppar, menar gruppen. De naturliga livsrytmerna för blodet är att gå till hjärtat och från hjärtat, till hjärtat och från hjärtat³¹. På samma sätt är det med oss människor. För att leva i enlighet med livets rytmer behöver vi också mötas och skiljas, mötas och skiljas. Dagen kännetecknas av att man möts i olika sammankomster för att sen skiljas och gå ut i aktiviteter – för att återigen mötas.

Skapelseberättelsen beskriver att *”Först var inget, sen blev det natt och sedan blev det dag”*. ”Inos” menar att först var ”anden”, ”andevärlden”, de som bibeln beskriver som ”inget”. Sedan skapades natten³² och sedan dagen.

För Iriadamant börjar dygnet på kvällen. Då samlas vi till *”Lever de Terre”*, för att hälsa *jordens uppgång* (ej solens nedgång). Vi står då vända en stund mot solnedgången tills eldväktaren klappar händerna. Därefter genomförs dygnets första möte. Iriadamant talade ofta om att man gärna skapade ”neologismer”, d.v.s. nya ord. Vi svenskar, som missuppfattat namnet på mötet kallade detta möte för *”affectoir”*, d.v.s. det känslomässiga mötet. Detta möte betonade den känslomässiga dimensionen av dagen. Var och en hade nu möjlighet att berätta om något som väckt känslor, gärna positiva, under dagen. Ett möte, ett samtal, en händelse, en upplevelse, ett brev eller vad det kunde vara. ”Inos” var alltid så generösa mot oss ”issants” under detta möte och gav oss många varma, stödjande och uppmuntrande ord.³³ Vi fick lära oss glädjen att ge uppskattning och blev så småningom duktiga på dem själva. I synnerhet under svåra tider så visade ”Inos” en stor känslighet för att skapa en positiv och stödjande atmosfär.

Därefter var det dags för att ”dela elementen med varandra”. Vi åt tillsammans (jord), drack vatten och te tillsammans (vatten-elementet), satt runt elden (eld) och pratade med varandra eller sjöng och spelade (luftens element).

²⁸ Hade jag haft den minsta kunskap om sektteori och Mind Control så hade även detta med den mycket begränsade maten varit en allvarlig varningssignal. Att inte äta innebär att man inte har energi att tänka kreativt och självständigt. Man blir ett lydigare objekt.

²⁹ Eftersom solen var uppe så länge i Norrland i somras fick vi vår måltid omkring 21.30-22.00. Även om solen ännu inte gått ner. Man fick ibland rucka lite på sederna, menade de, i extrema livssituationer.

³⁰ Innan jag träffade ”Inos” ifrågasatte jag ofta VAD jag åt, exempelvis fisk, godis, fikabröd o.s.v. Efter mötet med ”Inos” har jag börjat ifrågasätta ATT jag äter. ”När världens barn svälter”, som Auraco sa. Men ”Inos” ifrågasatte aldrig att vi åt. De kritiserade inte. De t.o.m. lagade mat åt oss ibland fast de inte åt själva.

³¹ Den danske filosofen Martinus menar att människorna är planeten jordens hjärnceller.

³² Om Mic Mac indianernas skapelseberättelse, se Wood (1982). **Jag kommer senare att redogöra för att ”indiansekten” inte är en Mic Mac-grupp, även om Norman William, sektledaren tillbringade en tid i sin ungdom i en Mic Mac-stam och blev inspirerad.**

³³ Ett mycket vanligt fenomen i destruktiva sekter är den *love bombing* som sekten möter nyanlända med, för att man ska känna sig utvald, älskad, välkommen.

Vid denna tidpunkt på dygnet hade vi också ofta fester. Någon som fyllde år. Någon som skulle lämna byn. Någon som kom efter lång frånvaro. Någon särskild ceremoni som skulle genomföras, exempelvis pärlfest (se nedan). Ofta kunde dessa fester pågå till sent på natten. En efter en av Issants somnade omkring oss – om vi satt inne i gwamen.

Dygnet övergick till nästa oerhört viktiga aktivitet, sömnen och därmed drömmen. I drömmen stod vi i kontakt med andra varelser och andra dimensioner. Vi kunde få budskap från andra människor, i närheten eller långt ifrån eller från andra världar. Man lyssnade synnerligen intresserat på drömmarna budskap.

På morgonen väcktes vi alltid av sång och musik. Någon sjöng mjukt och vackert utanför canvasen. Ofta återkom sångaren en andra vända. Nästa uppmaning till uppstigande och samling var trummorna – ett stilla dunkande som talade om att nu var det dags för ”*Point du jour*”. Då samlades vi och hälsade solens uppgång en stund. Detta möte ägnades åt den andliga dimensionen. Vi berättade för varandra om tankar, idéer vi fått och om drömmar vi drömt. När barn³⁴ berättade drömmar ställdes många frågor om detaljer.

Under detta möte berättade ”the Guardians” om vad som skulle göras under dagen och var och en fick sen tala om vad man ville göra. Här talade man också om ifall någon aktivitet var mycket viktig och behövde genomföras tillsammans med de flesta av oss. Exempelvis när en ny canvas (tältduk) skulle sys, eller när vi måste få igång odlingarna snabbt.

Förmiddagens aktiviteter pågick till omkring 13.00. Mycket ofta ljud ”tam tam”, d.v.s. trummans rytmiska, suggestiva dunkande timme efter timme. En eller två av ”Inos” trummade för oss, för träden, för allt levande. Eller också var det nån som spelade och sjöng till gitarr för oss under aktiviteterna.

Det här är en bild på ”shamanen”, Apjoilnoman, Norman William, med en av de unga pojkarna. Pojken var fantastisk på trummorna. Här är han barn men han var i 15-16-årsåldern när jag träffade honom.³⁵

Mitt på dagen hördes åter den samlande trummans enkla dunkande. Det var dags för middagsmötet, ”*offertoir*”, gåvomötet. Från alla håll kom ”Inos” och ”Issants” till Maya-platsen. Många med stora bördor av vilda örter och växter på ryggen. Under ”*offertoir*” rensades dagens skörd. En del av denna användes vid kvällens måltid. En annan del sparades för mjölksyrning eller torkning för framtida bruk.

Under detta möte berättade alla vad man aktiverat sig med under senaste dygnet, sen föregående ”*offertoir*”. Vaktarna förde anteckningar och gjorde statistik på antal timmar en viss aktivitet tog i anspråk. Detta möte betonade alltså den ”*materiella dimensionen*” av vardagen³⁶. På detta möte skänktes också gåvor. Vår västerländska kommersiella gåvoprincip

³⁴ Det fanns några barn i byn, dels ett par i 3-4-årsålderna och dels en 12-årig pojke som ryktena sa var shamanens son. Ytterligare ett par av medlemmarna i gruppen var son och dotter till shamanen.

³⁵ Bilden fanns inte med i ursprungsrapporten. Det är den enda bild av Apjoilnoman som jag hittat på Google.

³⁶ Iriadamant gjorde inget undantag för helger. De var underordnade samma livsrytmer som vardagen.

hamnade här i en bjärt belysning. Här var det inte status att komma med dyra, fina gåvor. Det var svårt att finna ”statusgåvor” över huvud taget. Man gav en begagnad³⁷ kniv, en lika begagnad poncho, ett halsband, ett flätat pannband, en skål med sommarens första smultron, en bit tyg. En dag meddelade ”Inos” att om vi ”issants” ville se dem i lite gladare färger så var de tacksamma för tyger med gladare färger som de kunde sy ponchos av. Vi tog tacksamt mot upplysningen eftersom vi också ville ge. Det gick inte att komma med platsleksaker till barnen, eller prydnadssaker eller böcker eller andra typer av gåvor som vi var vana vid. Jag blev överlycklig när jag fann färggranna bomullsgarner³⁸ till överkomliga priser och kunde ta med mig en stor papperskasse³⁹ full.

Gwamen

Bland ”experter” råder det delade meningar om indianers tält ska kallas ”gwam” eller ”wigwam”. Matterhorn, en av mina främsta lärare i somras, och f.d. luft-väktare berättade på sina visningar för besökare hur namnet ”wigwam” kom till. En journalist som kom till en indianby i Amerika frågade efter en viss man. ”Wigwam” svarade en av indianerna och pekade. Vilket skulle betyda ”*det är hans gwam*”. Men journalisten missuppfattade och skrev ”wigwam” och begreppet har sedan dess kvarstått.⁴⁰

I indianböcker och indianfilmer, exempelvis i ”Dansa med vargar” talar man om sina tält som ”tipis”. Matterhorn beskrev också skillnaden mellan tipis och gwamar. En gwam har alltid 12 pålar om det är en s.k. ”7 meters gwam”. En påle för varje månad, en för varje tecken i zodiaken. En gwam har alltid 7 meters diameter och 7 meters sida upp till ”plexus”, där pålarna mötes i ett kors. Det skulle kunna beskrivas som en liksidig triangel (se skiss sid. 20).

En gwam har alltid en eldstad i mitten. För att en gwam ska få heta ”gwam” krävs just detta, 12 pålar, 7 meters sida och en eldstad, samt att gwamen är invigd. Den behöver inte ha canvas. Canvasen är bara ett skydd för alltför starka naturkrafter. Man vill inte, menar Iriadamant, ha väggar eller skydd mot naturen. Man lever i naturen.

En gwam kan också vara 3.5 meter. Den typen används ofta när några i byn ger sig ut på längre färder, exempelvis för att plocka örter. Då har den sex pålar. 3.5 meters gwamar brukar ofta byggas uppe på plattformar i träden. ”*Vi tycker om fåglarna och vi tycker om att leva bland fåglarna*”, sa ofta Matterhorn, som var den ende i byn, som förutom Talesmannen hade fjädrar på huvudet⁴¹.

³⁷ Det var till och med en fördel om gåvan var använd. Den var då påverkad av givarens positiva vibrationer och fylld av kärlek.

³⁸ Vi lärde oss så småningom att Lnos endast ville ha bomull och linne. Ylle och konstmaterial var man inte intresserad av. Man informerade oss artigt om detta.

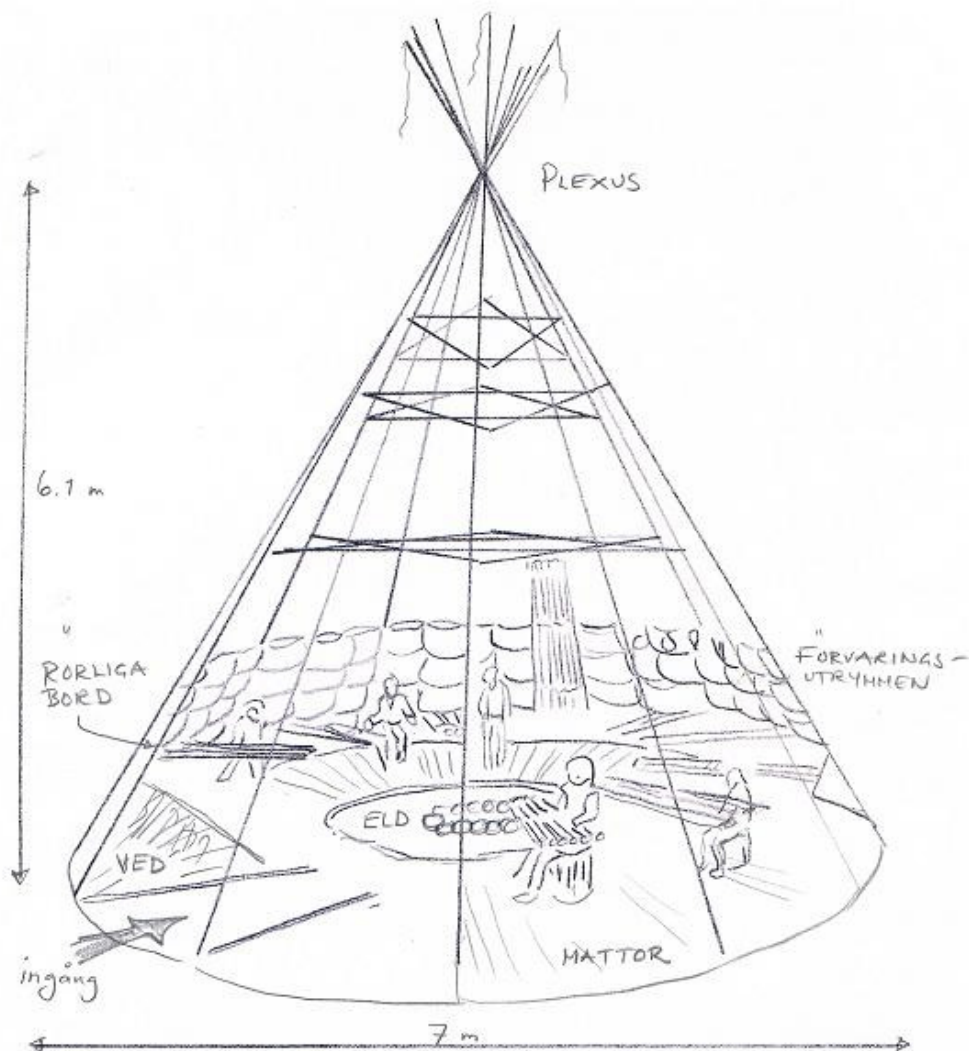
³⁹ Något i kulturen hindrade mig från att välja en platskasse... ☺

⁴⁰ **Detta är ett av många exempel på hur en sekt skapar nya betydelser på gamla ord och nya ord för gamla fenomen. En professor vid Stockholm universitet, Åke Hultkrantz, Sveriges främste indianexpert vid Religionshistoriska institutionen menade att denna beskrivning av gwam och wigwam var helt fel, men jag ville inte lyssna – då.**

⁴¹ Att bära fjädrar betyder, enligt Iriadamant, att man får föra någons talan. Man får en fjäder av den som vill att man för dennes talan. Därför har Talesmannen denna enormt vackra fjäderbuske. Han för stammens talan. Om någon i byn är missnöjd ber han att få tillbaka sin fjäder. Han behöver inte ens förklara. Och en Talesman utan fjädrar är inte längre en Talesman.

När någon hade födelsedag fick man låta Talesmannens fjäderbonad.
Här är det hans egen son som fyller år. Bilden är tagen senare på hösten inomhus.

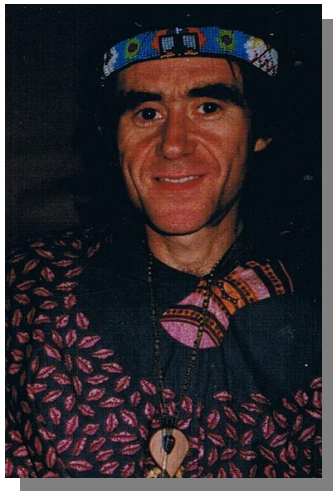
Figur 2 – En gwam - Detta är den matematiska principen för 7 meters gwamens uppbyggnad. Eldstaden är en meter i diameter. Utrymmet i ytterkanten där ligg- och sittplatser är placerade är två meter, gången mellan detta utrymme och eldstaden är en meter bred.

Ofta behöver en by störrre gwamar än vanliga 7 meters. Gästgwamen i "Cogogwin"⁴² var en "dubbel-gwam". Två 7 meters gwamar stog bredvid varandra med en gemensam canvas. Man kan bygga på höjden också. Då placeras tre gwamar i en triangel intill varandra. En plattform byggs ovanpå och en ny 7 meters gwam ovanpå plattformen. Det kallas en 14 meters gwam. Med sex⁴³ gwamar i botten, tre gwamar på plattformar och ytterligare en högst upp blir den en 21 meters gwam.

Detta är öppningen till gwamen. På ena sidan samlades veden. Jag kommer inte längre ihåg vad den andra sidan användes till. Allt var mycket välordnat och genomplanerat i gwamen.

Arauco⁴⁴ berättade att han hört talas om, men inte själv sett en 49 meters gwam i världen.

Arauco – min "gudfader"
(se berättelsen om pärlfesten
nedan!)

Man kan då föreställa sig den enorma tyngd som de nedersta gwamarna utsatts för. Det var också anledningen till, berättade Matterhorn, att forntidens människor började experimentera med impregnering och behandling av virket för att göra detta stadigare. Så småningom, menade Matterhorn, lyckades man skapa pålar som blev kraftiga och stabila som stenpelare. Senare i utvecklingen lyckades man börja hantera stenen och skapa stenpelare, vilka så småningom inte lutande längre utan restes upp. Dessa enorma "hjärt-gwamar" är föregångare för våra katedraler, jättekyrkor, centrala råds- och stadshus, stora teatrar o.s.v., berättade Matterhorn.

⁴² Som byn i Sollefteåskogen kallades.

⁴³ I ett brev menar min väninna A-B att jag skrivit fel när jag angett sex gwammar. Hon menar att Iriadamant sagt att det ska vara sju gwammar i botten, men jag hade lärt mig sex gwammar.

⁴⁴ Jag funderar ofta vad som hände med medlemmarna när sekten splittrades. Flera blev goda vänner, exempelvis Arauco, Hitaka, Olifont, Matterhorn, Mapu och Yggdrasil och alla de övriga. Jag lärde ju aldrig känna kvinnorna eftersom de inte var i lägret när jag var där.

Animism, totemism, shamanism

Iriadamants syn på tillvaron, dess djupa mening, på livet, på existensen, kan kort sammanfattas i begreppen "*animism*", "*totemism*" och "*shamanism*". Med "*animism*" menas att folket är övertygat om att allt är levande. Allt har liv. Allt är levande väsen i andra levande väsen. "Manitou", Guden, är inte ett väsen utanförstående skapelsen utan vi är alla liv i "Manitou". Manitou är det högsta levande väsendet i vilket vi andra lever⁴⁵.

"Totemism" innebär, vad jag kunde förstå, att vi alla står i särskilda relationer till varandra, att vi alla är beroende av varandra och behöver varandra. Vare sig det gäller människor, djur, växter eller mineraler. Vi kan samarbeta med varandra. En människa kan få möjlighet att samarbeta med vissa djur eller vissa växter, totem. Naturligtvis finns andevärlden med i Iriadamants världsbild. Andarna samarbetar också. I andevärlden finns väsen som enligt vårt sätt att se, har dött. Där finns också de som väntar på att födas igen. Reinkarnationen är en självklar del i världsbilden.

"Shamanismen" är den praktiska sidan. Det är det sätt vi är, lever, handlar, agerar.

Matterhorn och Yggdrasil
vid Borial gwamen.
Pojken var en tillfällig gäst
på besök.

Familjeförhållanden

Iriadamant Mic Mac folkets familjer har inga likheter med våra små kärnfamiljer. Man lever med övertygelsen att väsen i den andliga världen aviserar sitt intresse att inkarnera ner i materien på olika sätt, bl.a. i drömmar. Detta väsen utser samtidigt sina biologiska föräldrar. Dessa personer behöver inte vara "förälskade" i varandra, men "det underlättar" som Matterhorn sa. När de biologiska föräldrarna är "utsedda" kommer under en tid vissa

⁴⁵ En liknande Gudsuppfattning har vissa "nyandliga" lärare, exempelvis Martinus (Livets Bog).

I den här rapporten var det inte läge att fördjupa mig omkring Martinus kosmologi.

ceremonier att genomföras som ”kallar” väsendet till materien. Dessa ceremonier fick jag ingen närmare inblick i.

Dessutom kommer de biologiska föräldrarna att under närmaste tiden utse ytterligare *elva mödrar* och *elva fäder* till barnet.⁴⁶ Det innebär att varje barn i stammen har tolv mödrar och tolv fäder, totalt tjugofyra föräldrar. De tjugotvå som utses kommer att ha minst lika stort ansvar för barnet som de biologiska föräldrarna, ja, ibland även ett större ansvar, eftersom de biologiska föräldrarna har ett stort ansvar i begynnelsen med havandeskap, amning o.s.v. De andra föräldrarna utses efter kriterier som har med undervisning och fostran att göra. En förälder får huvudansvaret för att undervisa om astronomi, en annan om språk, en tredje i hantverk o.s.v.

Den biologiska modern har barnet hos sig till det är ca 3-4 år, d.v.s. gammalt nog att börja frigöra sig. Då flyttar barnet över till Ponants, det västra området. Där kommer vatten-väktaren, de äldre samt de äldre barnen att ha ansvar för det. Barnen i Ponants har ansvar för varandra i kronologisk ordning. Det innebär att det äldre barnet har ansvar för det yngre som har ansvar för det ändå yngre.

När barnet kommer upp i puberteten genomgår det en initieringsprocess, som innebär att det blir vuxen. Om det är en flicka flyttar hon över till Austral. Om det är en pojke till Borial. ”Inos” har ingen ”tonårsperiod” men den unge vuxne har ändå några år på sig att ”bli varm i kläderna”. I princip kan dock en 15-16 åring bli väktare.

Barn under puberteten har inte beslutsrätt i rådsslag, men har däremot förslagsrätt. Man lyssnar mycket noga på vad barn säger eftersom de står närmare de andliga världarna och har kloka budskap att förmedla. Det är också viktigt att komma ihåg att barnen är inkarnerade själar som levat tidigare många gånger och har stor erfarenhet och visdom. I och med puberteten och övergången till vuxenrollen slutar föräldrarna att vara föräldrar. De får istället en relation som liknar bror och syster.

Pärlfesten

När jag som ”issant” vill meddela att jag är intresserad av att leva tillsammans med gruppen får jag delta i en s.k. ”pärlfest”. Det innebär att jag under mycket festliga former erbjuds att få ta emot tre små svarta pärlor. Om jag då väljer att stanna under minst ett år för att uppleva och lära, tar jag emot pärlorna och trycker dem mot mitt hjärta. Om jag vill förmedla att jag är intresserad av gruppens sätt att leva och gärna vill lära mig mer, men just nu inte har möjlighet, men att jag vill återkomma, då tar jag emot pärlorna, men ger den till en ”Inos”, som jag känner förtroende för och som jag vill ska förvara pärlorna åt mig tills jag kommer tillbaka. Jag kallar honom för ”gudfar”. Vanligen ger en kvinna pärlorna till en kvinna och en man till en man.⁴⁷

Dessa pärlfester är starka känslomässiga upplevelser och det kändes att de var mycket betydelsefulla för ”Inos” själva. Det var ju vid dessa tillfällen som de fick bekräftelse på ”issants” stöd och seriositet.

Efter tre månader som ”issant” har jag möjlighet att begära en ceremoni när jag vill tala om att jag vill bli adopterad. Jag hade förmånen att uppleva även en sån ceremoni. Den unge mannen fick begära föräldrar bland ”Inos”. Det första dygnet efter ceremonin var han ”hansom-var-utan-namn”. Ingen fick kalla honom för hans gamla namn. Efter ett dygn fick han ett nytt namn av stammen. Han hade sedan en speciell position och fick speciella uppgifter. Han gick nu in i ett ”havandeskap” på nio månader. Efter nio månader ”föds” han in i stammen, eller adopteras, om han fortfarande vill det.

⁴⁶ Det är vanligt i sekter att barnen blir allas egendom. De får liten chans att knyta an till föräldrarna.

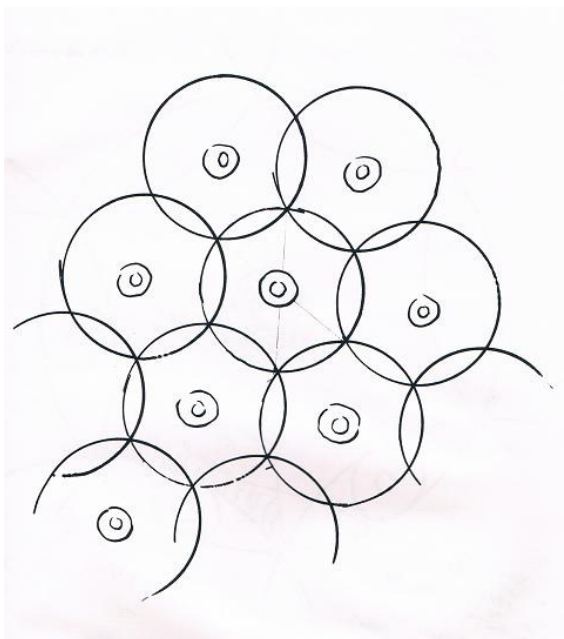
⁴⁷ Jag gav mina pärlor till Arauco, eftersom ingen kvinnlig medlem fanns i lägret då, men det skrev jag inte i rapporten som ändå skulle vara någorlunda akademisk ☺. Han blev således min ”gudfar” under min sommar i sekten.

Alveolerna

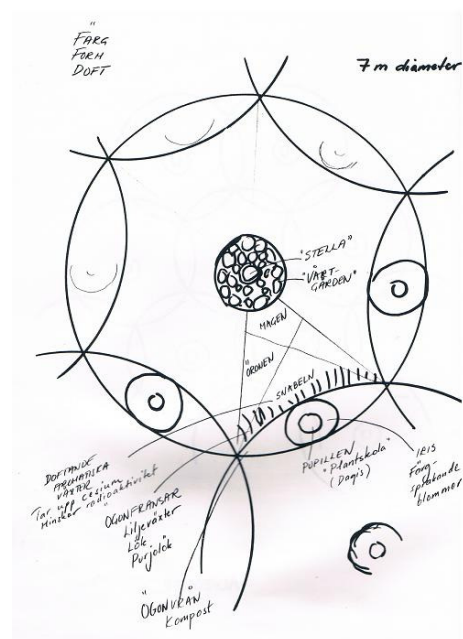
Det mest revolutionerande jag upplevde tillsammans med Iriadamant Mic Mac folket var deras odlingsmetoder. De odlade i "alveoler"⁴⁸. Det finns alveoler över hela planeten jorden (se skisser på nästa sida). Precis som det finns celler över hela vår kropp. Vad "Inos" gör är att leta rätt på dem, att märka ut dem och använda dem. Det första de gör när de kommer till ett nytt område är att leta fram och märka ut alveolerna. Det krävs speciella förmågor för att finna dem. Man kan exempelvis se på växtligheten, hur träden och buskarna växer. Vissa har förmågan att se "auran", d.v.s. växtens energifält och kan på det sättet finna alveolernas centrum. Källor springer fram i centrum.

Här har alveolerna märkts ut med trädstammar.

Figur 3
Så här menar Iriadamant att alveolerna är placerade över hela jorden.

Figur 4
Närbild på en alveol med alla de delar som ingår i en alveol.

⁴⁸ Professor Åke Hultkrantz skriver i sitt brev den 13 december 1991: "Allt prat om alveoler (micmac har aldrig varit jordbrukare) och om att Amazonas varit en öken är naturligtvis amsagor. ... Det är helt absurt att finna ett gammalt jägarfolk som micmac ägna sig åt vegetarism."

Den första lägerelden placeras i centrum av en alveol. En gwam byggs på en alveol. Måtten är desamma, 7 meter i diameter.

Odlingen sker efter mycket speciella mönster och utifrån kunskap om elementen, se figur 4. Man använder täckodlingsmetoder. Tyvärr bär det alltför långt utanför ramen för detta arbete att närmare gå in på området. "Lnos" menar dock att dessa odlingsmetoder är revolutionerande och kan komma att förändra betingelserna för mänskligheten markant. En alveol på 7 meter skulle kunna tänka behovet för en person under ett år, menar man.

Inom dessa alveoler rör sig energierna på ett särskilt sätt. "Ögat" mellan alveolerna är som membran mellan cellerna i våra kroppar. De stimulerar energigenomströmningen. Stella-stenen (i centrum) har kontakt med kosmos och kanaliserar energi till alveolen. På mycket kort tid höjs temperaturen i området med flera grader och påverkar därmed gynnsamt växtligheten. Stensamlingen i "vårtgården" samlar också energi. Att området rensats upp från vatten, som kanaliserats ut till kanaler runt "ögat", stenar och grenar gör att jorden blir mindre sur och att frost och tjäle inte angriper växtligheten på samma sätt som nu.

Man skapade även alveoler i skogen och odlade där. Då kan man också utnyttja träden genom att hänga upp stora korgar på bestämda ställen i förhållande till de olika energierna på olika platser i alveolen och odla "på höjden". De menar att "Babylons hängande trädgårdar" var den typen av odlingar. De berättade också att Amazonas tidigare varit öken, men att infödingar odlat upp öknen med alveolsystemet och skapat dessa fantastiska djungler. Vi kan göra det igen, menar de, och har projekt på gång i Afrika för att få öknen att blomma.

Våra skogar är monokulturer, d.v.s. det finns bara ett par tre plantor, exempelvis gran och blåbär. "Lnos" kallade detta för öken. En frisk skog ska ha hundratals, ja tusentals arter. Våra skogar är skapade för att underlätta för industrin, inte för att skapa en levande planet. Träden är planeten jordens nervceller, menar gruppen. De är livsviktiga för mänskligheten och överlevnaden.

Förföljelser⁴⁹

De mångåriga förföljelser och trakasserier gruppen blivit utsatt för färgade naturligtvis av sig på deras förhållande till Sverige och svenska. Det fick bl.a. som konsekvens att de tolkade händelser i dessa perspektiv. Inte blev det bättre av att man även i Sverige började utveckla "rasistiska" och "fascistiska" tendenser. Det som låg bakom händelserna omkring Mic Mac gruppen behöver dock inte ha haft sin grund i dessa tendenser. Det kan ha handlat om bristande kunskap, klantighet, brist på medkänsla och brist på erfarenhet hos myndigheter, polis och media.

Vi fick i somras bl.a. uppleva pressens behandling av gruppen. Några rubriker ur pressen var: *"Mic Macs medicinman anmäld för kvacksalveri"* (inget skrevs sedan om de missförstånd som uppstått och som vi försökte klargöra), *"Mic-Mac byn avvecklas"* (det fanns inga som helst planer vid den tidpunkten på någon avveckling), *"Mic Mac-indianerna på flykt"*, *"Saknat uppehållstillstånd dråpslag mot indianbyn – De olika ryktena om att indianbyn utanför Sollefteå håller på att upplösas verkar nu bli besannade."* (Det fanns fortfarande inte tal om upplösning av byn. Gruppen hade turistvisum och det gick inte ut förrän i augusti. Dessa rubriker kom i början av juli.)

⁴⁹ Nu börjar skrivandet bli riktigt extra pinsamt. Jag vill betona att jag inte läst denna text på nästan 20 år – inte ens under alla år då jag intresserat mig för sekter och manipulativa rörelser. Allt jag samlat på mig om den s.k. Mic Mac-gruppen har stoppats undan i pärmar och arkivmappar och aldrig tagits fram, förrän nu, i maj 2012. Nu läser jag samtidigt som jag skriver och det känns märkligt med 20 års sektkunskap i bakhuvudet att inse hur oerhört naiv och okunnig jag var och hur otroliga tydliga sektkännetecknen var. Det förstärker min övertygelse att man med sektkunskaper kan förebygga onödigt sektberoende.

Mycket tid och energi gick åt för att översätta till ”Inos”, förklara, undersöka orsakerna bakom dessa rubriker. Berodde de bara på nyhetstorka eller fanns det medvetna planer bakom i syfte att få bort gruppen från trakten?⁵⁰ Vi fick aldrig veta. Men gruppen blev mer och mer säker på att de inte var välkomna i Sverige.

Mycket få positiva och orienterande artiklar blev skrivna. Aftonbladet hade en söndagsbilaga som var bra, men som samtidigt introducerade ”innemodet”: *”Det ska va’ en indian i sommar”* – mockasiner och fransjackor, pärlor och fjädrar.

Under hösten kom en ny omgång rubriker: *”Ritualmord i Torneå efter indianbesök!”* (Aftonbladet) och gruppen tvingas gå in i en ny omgång försvar och förklaringar: *”’Vi är fredliga’ – Indianer i lägret förnekar allt våld”* (Norrländska socialdemokraten), *”Vi driver inte ut onda andar”*, *”Här gömmer sig sekten – ’Vi sysslar inte med våld och riter’ ”* o.s.v. Då hade gruppen redan flyttat till Finland. Men kvinnorna som vandrat genom Europa befann sig för en kort tid i byn utanför Sollefteå. De tvingades resa tidigare än planerat eftersom de åter blev föremål för massmedias och allmänhetens intresse på ett sätt som de inte orkade med. Gwamen vandaliserades dagen efter det att de lämnat den.

Indianer eller inte?

En av debatterna i pressen handlade om ifall gruppen faktiskt var indianer eller inte. En ”indianexpert” uttalade sig mycket bestämt i Västernorrlands allehanda (8/8 -91) att det är *”Inte indianska seder som lärs ut”*. Detsamma säger professorn och Sveriges främste indianexpert vid Religionshistoriska institutionen i Stockholm Åke Hultkrantz i ett personligt brev. Han säger bl.a.

”Kanske Du borde ha påpekat att det bara är några få som har micmacblod. Efter vad jag förstått från Dina tidigare informationer⁵¹ är flertalet av deltagarna utsocknes: canadensiska trappers, vita ekologiska svärmar, européer och afrikaner. Frågan är om de fåtaliga micmacindianerna överhuvudtaget känner till så mycket av sin gamla kultur. Att tala om att de värnar ’urgamla traditioner’ är inte adekvat, och att de håller på traditioner som grundlagts före istiden är rent nonsens. För övrigt är ju istiden ett modernt vetenskapligt begrepp.”

Han framför andra kritiska synpunkter av intresse för bedömningen om gruppens ”goda samhälle” är en realistisk plan eller endast en utopi bland andra:

”Jag undrar om Du har tänkt på att deras recept för global överlevnad skulle innebära att jorden på sin höjd skulle räcka till för tio miljoner människor. Även om man återplanerade försvunna skogar skulle dessa inte räcka till för våra fem miljarder jordbebyggare.”

Längre fram i texten informerar han om att

”Byorganisationen sådan Du beskriver den är fritt uppfunnen och har ingen indiansk bakgrund. Allt prat om alveoler (micmac har aldrig varit jordbrukare) och om att Amazonas varit en öken är naturligtvis amsagor. Nej den här kolonin måste bedömas inte utifrån etnografiska utan efter utopiska modeller. Den har mycket litet med micmac att skaffa.”

konstaterar professor Hultkrantz avslutningsvis.⁵²

⁵⁰ Jag ser nu att jag aldrig ställde mig frågande till om det kunde ligga någon sanning bakom rubrikerna ☺.

⁵¹ Hade redan under sommaren haft telefonkontakt med honom för att få upplysningar.

⁵² Se även fotnoterna 40 och 48. Jag minns att jag inte tog professorn på så stort allvar ☺. Jag var ju ”sektberoende”.

*"Djärvare än att utforska det okända
är att ifrågasätta det kända."*
Okänd

Slutdiskussion

En grupp människor kallar sig för Iriadamant och har gjort till sin livsmission att rädda planeten jorden, Gaia, från undergång på grund av miljökatastrofer och krig. De lever varje sekund som de lär. De har medvetet valt att avstå från civilisationens faciliteter, nöjen och möjligheter. Istället har de valt att leva i skogen, i mycket primitiva boningar, under mycket hårda, just nu i vinterkylan ovanför Polcirkeln, mycket extrema förhållanden⁵³. De har valt att avstå från "livets goda" för att ge oss andra ett alternativ till vårt resursslöseri och många gånger destruktiva sätt att leva på.

Hela deras väsen utstrålar generositet, längtan att förmedla sina kunskaper, omsorg om växter, djur och människor. Tillvaron i byn präglades av en allomfattande omsorg om allt levande. Inga händelser rubbade "Inos" balans, vänlighet, generositet och ideal. Visst blev de oroade, ledsna och trötta, men dessa känslor uttrycktes inte med aggressivitet eller irritation. Istället blev deras diskussioner längre. Ibland undrade vi om de någonsin sov. De visade tydligt sin rörelse över att vi "issants" inte övergav dem när massmedia och polis var så klumpiga och närgångna i somras. De verkar ständigt ha blivit övergivna av intresserade.

Personligen finner jag det totalt ointressant att tala om ifall de är indianer eller inte, om de lever indianseder eller inte o.s.v. Det som är intressant är deras vision. Är den realistisk? Även om den inte är det – vad har de att lära oss? Är det exempelvis realistiskt att planeten jorden kan bli ett enda land med ett enda folk, som lever i fred och frihet?⁵⁴ Är det realistiskt att massor med människor lever i gwamar i skogen, värmer sig vid och lagar mat över öppen eld, odlar i alveoler o.s.v.?

Gruppen tar inte avstånd från civilisationen. Det framgår dels av att de använder sig av den moderna tekniken, exempelvis bilar och bussar vid transporter, dator för informationshantering och ordbehandling, telefon o.s.v. I sitt program uttalar de att de vill *"stärka samarbetet mellan civilisationer och sylvilisationer"*⁵⁵ i Nord och Syd, Öst och Väst."

Visserligen menar de att vi människor inte mår bra av att bo i våra plast- och betonghus men de har inga pekpinnar i sina uttalanden. De vill

"utveckla ett allmänt miljömedvetande genom att skapa möjligheter till utbildning och träning i att respektera, bevara och återställa förmågan att leva ekologiskt i och av en naturlig omgivning" (SEEDS dokument u.å.)

Syftet med deras engagemang är att skapa "projekt forskningsbyar" som

"tjänar som en högskola för föreläsningar och praktisk utbildning. Avsikten är att testa och pröva modeller för självförsörjning, vilka är ekologiskt och ekonomiskt genomförbara och en utveckling i mänsklig skala som följer naturens rytmer." (a.a.)

⁵³ En väninna som tagit tjänstledig ett år och som nu lever med gruppen i norra Finland berättade om en natt med 40 graders kyla, om att de eldade så hårt så repen i gwamens plexus tagit eld, om flykten från elden i snö och kyla för att rädda sig, medan några klättrade upp på gwamen och drog undan canvassen för att den inte skulle ta eld. Hon berättar om att maten är mycket knapp just nu. Men hon berättar också om den härliga stämningen, gemenskapen, aktiviteterna, studierna, medvetenheten.

⁵⁴ Iriadamant är inte de enda som har en sån vision. Den danske filosofen och författaren Martinus som får alltfler anhängare beskriver framtiden på ett likartat sätt, se Livets Bog.

⁵⁵ När jag idag googlar på ordet sylvilisation hittar jag bara franska sidor och jag försöker förstå med hjälp av Googleöversättning, men misslyckas. Enligt Apjoilonoman/Norman Williams betyder det en "civilisation i skogen" eftersom "sylva" betyder "skog". Jag vet inte.

Under den korta tid jag fick förmånen att leva tillsammans med gruppen upplevde jag hur starkt de påverkade de människor som kom på besök, kanske bara för en guidning, kanske för något eller några dygns "medlevarskap". Mötet med gruppen lämnade få oberörda. På olika sätt har mötet färgat mångas liv och vardag. Gåvoceremonierna, hälsningssättet, mathållning, begreppsapparat⁵⁶ och förhållningssätt till livet och till planeten följer med in i vardagslivet efter besöket. Efter att under två månader ha hört Yggdrasil tala om att "*smeka moder Jords hud med händerna*" när vi rensade i skogen så är det lätt att betrakta jättemaskinerna som förstår skogen med ändå större avsky och smärta.

Iriadamants begrepp "*irenologi*" (läran om freden) blev också mycket betydelsefullt. Skillnaden mellan "*peace*" och "*ireny*" handlar om hur freden ser ut. När det är "*peace*" kan krigshävar ligga på lur, vakta på varandra men man krigar inte för tillfället. När "*ireny*" råder, föreligger ett samhälle som undanröjt alla konfliktorsaker. Fred, samförstånd och total demokrati genomsyrar samhällets uppbyggnad. Iriadamants samhällsuppbyggnad ger inte underlag för strider och konflikter. Demokratin är total. Valceremonier, rådslag, väktarbyten o.s.v. undanröjer riskerna för makt och maktmissbruk.⁵⁷

Även om en mer djupgående analys än min skulle leda till slutsatsen att gruppen egentligen bara är en samling "canadensiska trappers" och "vita ekologiska svärmar" och att deras samhällsplanering och vision inte är något annat än en av många utopier, så talar sommarens möte med dem för, att de åtminstone under en tid kommer att påverka de människor som får träffa dem mycket positivt. De väcker medvetenhet om alternativ. De väcker tendenser till självgranskning och ifrågasättande av det självklara. De stimulerar kritiska perspektiv på det sätt vi idag planerar vårt samhälle och det sätt på vilket vi lever våra dagar.

Min starka upplevelse är att de – även om de är utopister – har oerhört mycket att lära oss. Jag är glad och tacksam för möjligheten att ha fått leva med dem en kort tid.

⁵⁶ Jag säger exempelvis numera hellre "harmonisera" istället för att städa, "aktivera mig" istället för att arbeta. (Det gick över ☺.)

⁵⁷ Samhället bärs exempelvis upp av 81 olika typer av rådslag (Ogtjsn, personlig samtal)
(Han tillhörde innersta kretsen omkring Apjoilnoman/Norman William)

LITTERATUR OCH REFERENSER⁵⁸

Arnesen, Finn (1991) *Indianer, Historien om Nord-Amerikas Urinvånare*, Malmö: Bonniers Junior Förlag AB.

Hall, Peter (1988) *Cities of Tomorrow*, Basil Blackwell.

Hellertz, Pia (1990) *Tänk om! Om kunskapsutveckling ur ett ett-livs- och ett fler-livs-perspektiv*, doktorandpaper HT 90.

Hellertz, Pia (1990) *Omsorg eller rättvisa? Omsorgsetiskt och kosmologiskt perspektiv på socialt arbete och på socialarbetareutbildningen*, doktorandpaper VT 90.

Hirdman, Yvonne (1989) *Att lägga livet tillrätta – studier i svensk folkhemspolitik*, Helsingborg: Carlssons.

Lévi-Strauss, Claude (1987) *Det vilda tänkandet*, Arkiv förlag.

Livets Mödrar (1991) ”*Informationsbroschyr Etna-Thernobyl*”

Martinus – *Livets Bog, Tredje Testamentet*, Världsbild förlag.

SEEDS (1991) *Informationsbroschyr*

SEEDS (u.å.) ”*University Pilot Village*”, Dokument, stencil

Soydan, Haluk (1991) *Saint-Simonism och socialt arbete*, Forskargruppen för socialt arbete, skrift nr. 8.

Wood, Marion & Sibbick, John (1982) *Andar, Hjältar & Jägare – Från de nordamerikanska indianernas mytologi*, Glasgow: Askild & Kärnekull.

⁵⁸ Detta var den litteratur jag läst inför skrivandet och inför seminariet år 1992. Det var bara ett 3-poängsarbete, d.v.s. skulle omfatta cirka tre veckors heltidsstudier.

Jag hade inte studerat någon som helst litteratur om sektteori eller Mind Control då.

EFTERORD MED ANALYS I MAJ 2012

Sekt?

Det som gjorde att jag "vaknade upp" ur förtrollningen var tre upplevelser. Jag är inte längre så säker på om det var redan på senhösten 1991 eller under början av våren 1992. Det första som hände var att *FRI, Föreningen Rätts Individen*, som arbetar för att hjälpa sektavhoppare och anhöriga till sektberoende, kom till dåvarande Högskolan i Örebro (fr.o.m. år 1999 Örebro universitet - där jag undervisat på Socionomutbildningen sen år 1987) och höll en offentlig föreläsning om manipulativa sekter och Mind Control. Jag minns att det var starka känslor som kom upp medan jag lyssnade. Jag kände igen vad föreläsaren berättade om. Jag började förstå att den indiangrupp jag levte tillsammans med under sommaren hade alla de kännetecken på en manipulativ och destruktiv sekt som FRI berättade om, eller åtminstone de flesta. Jag visste ju inte allt ännu.

Det andra som hände var att jag hittade en artikel i Dagens Nyheter, "Falska rödskinn på flykt i Finland". Det var en chockartad upplevelse. Det fanns dessutom misstankar mot Apjoilnoman, att han var pedofil och att han suttit i fängelse (vilket han erkände, men han angav andra orsaker).

Det tredje som hände var att två studenter ville ha mig som handledare under vårterminen på en C-uppsats om "Sektberoendets konsekvenser". De kände inte till mina erfarenheter och jag upplevde frågan som en märklig "slump". Handledningen gav mig möjlighet att under en hel termin ta del av deras och andras forskning. De hittade en hel del forskning om destruktiva, manipulativa sekter och slutna grupper, om det fenomen som FRI talat om som Mind Control och vad det innebar och mycket mera, vilket jag fick möjlighet att ta del av genom dem.

Det var ett smärtsamt och mycket lärorikt och ändå mycket spännande uppvaknande. Under året som följde upplevde jag en liknande process som avhopparna berättar att de går igenom, fast inte lika smärtsam, djupgående eller traumatiskt. Men jag upplevde tvivlen som de så ofta vittnar om.

"Tänk om Man har rätt, tänk om allt bara är en stor komplott mot en fantastisk grupp människor som vill mänskligheten väl!" "Tänk om han faktiskt är en stor sanning på spåren, med odling m.m.!" "Tänk om han egentligen var den fantastiska människa vi lärt känna honom som!" "Tänk om gruppen faktiskt gör det de säger sig göra!" "Tänk om....!"

Det var en berg- och dalgång av känslor, av sorg och besvikelse å ena sidan och av hopp och tro å andra. Jag älskade ju mina minnen, av lägerelden, av gemenskapen, av sångerna och trummorna, av Mans föredrag på kvällarna, av den underbara luften i en norrlandsskog på sommaren, av att känna doften från den granbädd vi sov på, av att känna doften från röken från elden, av ceremonierna... Det var en djup sorg. Jag kan fortfarande känna vissa glimtar av dessa känslor nu är jag läser materialet igen.⁵⁹

Sektavhoppare beskriver liknande känslösvängningar. Tänk om "profeten", "ledaren", har rätt! Tänk om jag hamnar i helvetet nu när jag valt att gå min egen väg! Tänk om...! Jag har talat med avhoppare från Livets ord, från Scientologin, från Jehovas vittnen med flera rörelser. Processerna är likartade. Sorgen, ångesten, rädslan likaså.

Några av oss som hade upplevt sommaren i Sollefteå tillsammans med "indianerna" träffades efteråt, det måste ha varit nån gång 1993, och diskuterade och bearbetade våra minnen. Några vägrade tro på att det var en sekt, till och med när bevisen blev mycket tunga. "De fortsätter att vara förföljda och trakasserade!" var ett vanligt argument.

Kännetecken på en sekt

Det finns ett antal olika typer av sekter. Bryan Wilson (1970) har klassificerat sekter enligt följande:

- *Omvändelsesekten* betonar personlig radikal omvändelse och ändrad livsföring, som exempel nämns bland annat Maranata.
- *Den revolutionära sekten* betonar världens förfall och menar att världens slut är nära. Den som insett detta måste hjälpa andra att inse samma sak.
- *Den introverta sekten* vänder sig från den avfallna världen för att skydda sig från den. Exempel: Plymouthbröderna.
- *Den manipulativa sekten* förkastar inte världens värderingar och mål, utan erbjuder alternativa (esoteriska) vägar att nå dessa mål (som hälsa eller framgång). Exempel Scientologikyrkan.
- *Den thaumaturgiska sekten* är ointresserad av samhället och koncentrerar sig istället på individen. Man erbjuder ofta helande, underverk och kontakt med döda. Exempel: spiritistiska sekter.
- *Den reformistiska sekten* inriktar sig främst på samhället och verkar för förändring genom att enskilda individer ägnar sig åt att bilda opinion. Sekttypen är ovanlig.

⁵⁹ När jag tittar igenom mina pärmar och fotoalbum så imponeras jag av min samlarnit. Jag verkar ha lyckats hitta "allt". Där finns brev, minnesanteckningar, dokument av olika slag och framförallt massor med tidningsurklipp. Jag minns inte längre att jag la ner så mycket energi under 1992-1993 när min självpåtagna "avprogrammering" pågick. Jag minns att avslöjandeprocessen för smärtsam känslomässigt.

- *Den utopiska sekten* försöker påverka samhället genom att skapa egna alternativa samhällen som förebilder. Hit skulle jag räkna Iriadamantsekten.

En senare sektforskare, Steven Hassan (1988) gör följande kategorisering:

1) *Religiösa sekter* är de som är mest kända och inriktade på en religiös lära. Vissa använder bibeln som grund, andra vilar på någon österländsk religion. Några bygger på ockultism. Åter andra har skapats av sin ledare. Hassan iakttog att dessa grupper, trots att de säger sig värna om sin *andliga* utveckling så lägger de ner enorma tillgångar i den materiella världen. Ledarna har lyxiga bilar och bor i lyxiga fastigheter. Ett exempel är Bhagwan Shree Rajneesh, Osho, som bland annat samlade på Rolls Royce.

2) *Politiska sekter* kännetecknas av extremister och extremist rörelser. De bygger sin organisation omkring en politisk lära. Ofta känner människorna, enligt Hassan, inte till att "Mind Control" (se nedan) utövas och att det är detta som skiljer dem från andra fanatiska politiska rörelser och grupper. De nynazistiska grupperna kan räknas hit. Kanske delvis också vissa MC-klubbar, även om de ofta istället kanske borde klassificeras i en särskild grupp: *Kriminella sekter*.

3) *Psykoterapeutiska sekter* "säljer" sina kunskaper för mycket pengar och lovar att alla som går deras kurser ska få denna kunskap och insikt. Ofta får man sen gå dyra påbyggnadskurser. De bästa exemplen är Scientologin och Avatar som utlovar att man blir "clear" så småningom. Klarar man av dessa kurser tas man sedan upp i gruppen.

4) *Kommersiella sekter* tror på "girighetens lära". De lurar och manipulerar människor att arbeta gratis eller med liten lön och utlovar rikedom i framtiden. Ofta bryts medlemmarnas självkänsla ner och gör dem oförmögna att klaga. Rekryteringen sker ofta genom annonser. De utvalda får sedan betala för utbildningen innan de sätts i arbete. Exempel lär vara Amway och Herbalife som har medlemskap och försäljningstekniker som vilar på sekteristiska tekniker.

Detta är ett bearbetat utdrag ur kapitlet "Är 'Martinusrörelsen' en sekt?" i min bok "'Världslärare' eller 'Falsk profet'" från år 2002. Där presenterade jag ännu en sekttyp på grund av mina erfarenheter av "indiansekten":

5) *Miljösekt*. Kännetecknande för den var fokus på renlevnad, att de arbetade för en bättre miljö, en kärleksfull odling i samklang med naturens lagar och en livsstil nära naturen. Vi bodde i indiantält i skogen, lagade mat över levande eld, plockade maten i naturen, levde veganskt (djur skulle inte utnyttjas ens för att leverera mjölk, ägg eller ost). Levnadsritualerna var hämtade från en blandning av indianska traditioner och New Age-inspirerade idéer.

Kännetecken på manipulativa rörelser kan både enligt Steven Hassan och många andra sektforskare vara

- *Enväldig ledare* – han eller hon har vanligtvis utvecklat ideologin, satt upp alla regler och är den som bestämmer allt i sekten.
- *Mind Control* = "drogad utan droger"
 - *Informationskontroll* – innebär att information utifrån, exempelvis genom TV och tidningar stoppas, kontrolleras eller angrips utifrån sektens ideologi. Dessutom kan

- utbildningen vara så omfattande att man inte hinner eller orkar ta del av annan information (exempelvis Jehovas Vittnen, Plymouthbröderna m.fl.)
- *Tankekontroll* - innebär att sekten har tekniker för att manipulera psyket, exempelvis mantras och chanting, böner, meditativa tekniker, sånger, tungotal och liknande (exempelvis Hare Krishna, Livets ord, Knutbysekten m.fl.).
 - *Känslokontroll* – innebär att sekten försöker manipulera känslorna exempelvis genom rädsla och skuld. Rädsla för djävulen, för maffian (vilket Apjoilnoman varnade för – samtidigt visade senare information att han samarbetat med maffian), för demoner, för att brinna i helvetet och liknande (detta är vanligt i fundamentalistiska kristna sekter).
 - *Tidskontroll* – innebär att sekten har mycket aktiviteter, arbetar hårt, mycket och länge, ibland långt in på natten, vilket innebär dåligt med sömn och att medlemmarna blir uttröttade och därmed försvagade och lättare att manipulera. Det finns alltid något att göra, även på fritiden.
 - *Fysisk kontroll* – innebär att sekten kontrollerar var man bor, vilka kläder man använder, vilken mat man äter och hur mycket, o.s.v.
 - *Relationskontroll* – vilket innebär isolering från sitt gamla nätverk, från familjen, från vänner med flera, i synnerhet om dessa inte sympatiserar med sekten.
- *Karaktärsdöden*. I många sekter bryts personligheten, karaktären, ner på olika sätt, genom anklagelser, genom ifrågasättanden, genom att poängtera brister och tillkortakommanden i personligheten – tills personen inte längre har något självförtroende kvar. Sen bygger sekten upp en ny personlighet, ibland även med nya namn.
 - *Love bombing*. När man möter sektmedlemmar första gången är de helt underbara, man är utvald, man är speciell, man får ”förmåner”. Om man då är i en utsatt och känslig period i livet är det enormt lätt att tro på allt detta. Identitetssökande, sökande ungdomar kan vara extra lockade. Vissa sekter använder till och med sex för att locka nya medlemmar. Man ”lindas in i bomull.” Här vill man vara för evigt. Dock dröjer det inte länge förrän motsatta strategier startar, de strategier som leder till ”karaktärsdöden”.
 - *Enda sanna vägen* (fundamentalistisk tro) – ideologin får inte ifrågasättas eller kritiseras. Antingen har sekterna en övertygelse om att man tolkar Bibeln/Koranen rätt, man har den enda rätta tolkningen. Eller också är det andra fundamentalistiska trossystem som styr sekten. UFO-sekter är övertygade om att utomjordingarna kommer och ska rädda oss. Ett par exempel är Raelrörelsen och Heaven’s Gate⁶⁰.
 - *Verklighetsbilden är svart/vit* – allt utanför rörelsen är ont och farligt och måste bekämpas, medan sekten och dess medlemmar är goda.
 - *Rädsla och skuld* är dominerande känslor i många sekter (se ovan under känslokontroll).
 - *Dold agenda* – falsk varudeklaration. De flesta sekter har en utåtriktad agenda som ofta vilar på fred, kärlek, omsorg om människor och världen, uttalat intresse för samarbete, personlig utveckling, att hjälpa tredje världen och liknande. Ett par exempel är UFF/Tvind och Iriadamant.
 - *Tvång att stanna*. Om medlemmar tenderar att vilja hoppa av har olika sekter olika tekniker för att få dem att stanna. Avhoppare blir ofta förföljda och trakasserade på olika sätt. Jehovas Vittnen avsägar sig familjebanden med avhoppare och vägrar träffa familjemedlemmar, som efter avhoppet blir helt övergivna och ensamma. Det är inte ovanligt att sektavhoppare börjar missbruka för att orka.

⁶⁰ Sekten Heaven’s Gate tog självmord för att kunna ta sig till det UFO som väntade dem i Hale Bop-kometens svans.

- *Sektledarens paranoia* – förföljelsetmani. Många sektledare blir paranoidea. Exempel är Jim Jones i The Peoples Temple, Apjoilnoman i Iriadamant, David Koresh i Bransch Davidian och många, många flera. En del sekter samlar vapen för att skydda sig mot hotet från omvärlden, vilket David Koresh gjorde. Även Douglas Metcalf i Camp David.
- *Kontakter* med familj och vänner utanför sekten minimeras eller stoppas helt.
- *Medlemmarna utnyttjas ekonomiskt* på olika sätt, antingen genom gratisarbete eller genom att stora delar av lön eller annan ersättning betalas till sekten/sektledaren.
- *Utbildning och yrkesarbete avbryts* ofta eftersom man prioriterar att leva för sektens vision och den ideologi som sekten predikar. För Jehovas vittnen är det ingen idé att utbilda sig eftersom Domedagen står för dörren.

En sekt som många får kontakt med utan att ana att det är en sekt är *Linbusamfundet*, som säljer smycken i matbutiker under namnet *Solicenter*. De anser att kroppen är en maskin som kan komma in i en slags "andra andning" om man är vaken så länge som möjligt. Medlemmarna sysselsätter sig med smyckestillverkning och försäljning av dessa. Lyder man inte så blir man bestraffad och systematiska utfrågningar, så kallade "fotograferingar", förekommer regelbundet. Medlemmarna isoleras förutom ett fåtal som får chansen att åka runt och sälja smycken. För att ta ett exempel på en mycket dold, okänd sekt i Sverige.

Försök till analys utifrån sektteori

I det följande vill jag försöka analysera och diskutera Iriadamant Mic Mac utifrån ovanstående kriterier på en manipulativ, destruktiv sekt.

Iriadamant Mic Mac – en manipulativ och destruktiv sekt

Vi hade utan tvekan en *enväldig ledare*, trots ytbilden av total demokrati med väktares ansvar och öppna möten. För att förenkla fortsätter jag kalla ledaren för Man (om det inte skapar språkliga problem för då använder jag Apjoilnoman) eftersom det var det namn vi vanligtvis tilltalade honom med. Det var Man som höll föredragen på kvällarna. Det var Man som hade utvecklat ideologin och hela "sagan" om "Mic Mac", Livsuniversitetet, The University of Peace, University Pilot Village, Seattle Experts on Environment Development Sylvilization och mycket mera. Det var Man som skapat myten om hur "förstidsbyar" såg ut, en modell som byn av tipis i Sollefteåskogen var uppbyggd utifrån och som jag redogjort för ovan i mitt paper.

Jag vet inte i vilken utsträckning hans "löjtnanter" (se nedan) var involverad i hans bedrägerier. När Man var borta från lägret var de också borta. Jag vet inte om de följde honom till de lyxhotell han ofta bodde på eller om de också var duperade och hade sitt eget lilla läger, vilket en man som bodde i närheten av lägret påstod sig ha sett. Många sekter har en inre krets av kontrollerande, lydiga personer. Scientologerna exempelvis har en grupp som kallas *Office of Special Affairs* som är den gren inom Scientologikyrkan som sysslar med Public Relations och som även fungerar som organisationens underrättelsetjänst. OSA är efterträdaren till det tidigare *Guardian's Office*. Guardian's Office grundades 1966 och upplöstes 1983 till följd av skandalen med Operation Snow White⁶¹ och deras uppgifter övertogs då av OSA. Scientologerna lär gömma personer som blivit "galna" av auditeringen, d.v.s. den metod de använder för att "höja deltagarnas medvetande".

⁶¹ http://sv.wikipedia.org/wiki/Operation_Snow_White

Eftersom Man var involverad i många bedrägerier, som exempelvis att sälja örtmediciner mot cancer och AIDS per postorder och även sysslade med andra stora affärer så behövde han sannolikt hjälpare.

Förekom Mind Control?

När det gäller *informationskontrollen* så var det inga problem i skogen. Det fanns ingen TV, inga dagstidningar eller annan utifrån kommande information. Vi besökare insåg ju hur viktigt deras arbete var för att vi skulle besvara dem med "ovidkommande" information från den yttre världen. För vad skulle vi informera om som de inte redan visste, genom de ofta negativa upplevelser de haft? Vi tyckte att de skulle ha lugn och ro nu och ville hjälpa dem med det.

Inte heller *tankekontrollen* var något större problem. Man, Apjoilnoman, höll föredragen och berättade hur allt låg till. Det var han som om och om igen förmedlade "sagorna" till gruppens medlemmar. Han var en fantastisk berättare som verkligen trollband lyssnarna. Hans karismatiska utstrålning gjorde att vi och alla andra lyssnade. Han har trollbundit politiker och stora organisations- och företagsledare genom åren. Han har berättat sina sagor för dem alla och de har trott på honom. Han lyckades nästla sig in i en mycket etablerad grupp i Europa som jag inte minns namnet på. Där fanns höga politiker och näringslivstoppar. Genom att han sa sig vara indian och president för *World Council of People*, en uppdiiktad organisation som skulle vara en plattform för världens ursprungsbefolkningar, så öppnades dörrarna för honom.

Känslokontrollen var påtaglig. Sångerna, trummorna, elden, ceremonierna, dygnsrytmerna, närheten till naturen, dofterna, allt förstärkte de starka känslorna av att vara ett med allt och alla. Dessutom förstärktes samhörigheten av hotet utifrån. Maffian var ute efter Man och gruppen. Jag minns hur jag och en väninna stog med Man en sen natt uppe på berget och tittade ut över byn i sommarnatten och han berättade om hotet från maffian och att vi måste vara väldigt försiktiga.

En sak som var påtaglig för mig, var att jag fick ett stort förtroendeuppdrag när jag fick sköta viktiga administrativa uppgifter. Jag hade ju som nämnts tidigare också träffat och förälskat mig i en man som bodde i närheten, på Höga Kusten, men trots att jag var nyförälskad i honom, vågade jag inte stanna hos honom för länge för då kunde nån annan i lägret få överta mina uppgifter och det ville jag inte riskera. Exempelvis fick jag i uppdrag att administrera den "shamanska behandlingen". Det var Man som gav mig uppdraget. Han uppdrog åt mig att sätta in följande annons i de lokala tidningar som fanns i närheten:

Den legendariske
medicinmannen
APJOILNO
tillhörande Mic-mac-folket vis-
tas i Sverige under juli månad.
Kan ta emot hjälpsökande för
helhetsbedömning och behand-
ling av hälso och livssitua-
tionen.
Han tar emot i Gwam i Indian-
byn Gaialand utanför Sollefteå
För info och anmälan ring
Livsuniversitetet
0620-230 15 kl 09.00-12.30,
15.00-19.00

Vi hade fått tillåtelse att använda lokaler på Österåsens hälsohem för ändamålet. Där satt jag och tog emot telefonsamtalen. Jag har fortfarande telefonlistorna kvar över alla som ringde och var intresserade för behandlingen, men den var för dyr för de flesta. Om jag minns rätt var det bara en person som genomförde behandlingen, en mamma till en av de svenska gästerna.

Efteråt fick jag ta på mig hela skulden och säga att jag inte tänkte mig för. Detta var nämligen en olaglig verksamhet i Sverige, vilket jag inte hade en aning om förrän vi blev anmälda till Socialstyrelsen (se tidningsurklipp nedan).

ONSDAG 10 JULI 1991 LOKALA NYHETER Nya NORRLAND - 7

Mic-Macs medicinman anmäld för kvacksalveri

Av Peter Magnusson

SOLLEFTEÅ
Mic-Mac indianernas medicinman Apjoilno har blivit polisanmäld av socialstyrelsen för kvacksalveri.

I anmälan heter det bland annat att Apjoilno saknar svenskt medborgarskap och att han saknar formell utbildning att utföra någon form av sjukvård.

Anmälan gjordes av socialstyrelsen sedan Mic-Mac indianerna i annonser erbjudit sig att ta emot "tjälpsökande för helhetsbedömning och behandling av hälso och livssituationen".

Pia Hellerts heter kvinnan bakom annonsen och hon berättar för NN att polisanmälan borde gälla henne och inte Apjoilno.

Bakgrunden till att anmälan blev gjord är att jag svarat när jag gjorde annonsen så att den innehöll felaktig information.

Dessutom var det flera personer som ringde hit och ville ha skriftlig information om medicinmannens verksamhet, berättar Pia Hellerts.

Enligt hennes uppgift var hon i stark tidnöd, dåligt informerad om innehållet verksamheten när hon gjorde utskicket. Ur innehållet i brevet fanns det också en uppgift att det skulle kosta 5.000 kronor att få en helhetsbedömning gjord.

Det är fel att avgiften är obligatorisk, men vi ser gärna att de som kommer hit skänker en slant till tredje världen som en solidaritetshandling, och då exempelvis 5.000 kronor, fortsätter Hellerts.

Breven gjordes i tio exemplar och skickades till de intresserade, varav ett exemplar så småningom hamnade hos socialstyrelsen.

Samtidigt skickades en kopia till Mic-Mac indianerna för korrektur.

Pia Hellerts berättar att hon sedan fick tillbaka brevet totalt ändrat.

Jag har fått mycket skäll för det utskicket, både av indianerna och av svenskarna fortsätter Pia Hellerts.

Lovisa Hamring, som också tillhör de ansvariga för den utannonserade helhetsbedömningen, berättar att det inte handlar om att ge någon sjukvård, utan om förebyggande friskvård som Apjoilno är sysselsatt med.

Enligt henne är målsättningen att de som genomgår helhetsbedömningen själva skall komma fram till slutsatser som medför förbättringar av sin egna livssituation.

Under ett och ett halvt dygn gör jag en biografi av personen i fråga. Därefter samtalar jag med medicinmannen och utifrån den biografin och hans egna intryck ger han sedan olika råd för personerna skall få en en bättre livssituation,

förklarar Lovisa Hamring. Lovisa, som är utbildad agronom och sjukgymnast, berättar att det inte handlar om medicinsk rådgivning, utan om exempelvis kostråd och rådgivning om livsföring.

Apjoilno saknar formell utbildning men har 36 års utbildning till medicinman och han har en otrolig människokänedom, säger Lovisa Hamring.

Fotnot: Apjoilno själv var onanträffbar under tisdagen.

JÄTTE-TILFÄLLE!!
TÄCKEN
BABY - JUNIOR -
ENKEL - DUBBELTÄCKE
29:- - 89:-
MULTRÅ GARN
Storgatan 43 SOLLEFTEÅ

Först nu när jag läser igen artikeln och andra artiklar så inser jag hur enormt manipulerad jag egentligen var. Det är jag till höger.

Långt senare fick jag genom en notis i en dagstidning veta att Socialstyrelsen inte hade agerat.

Vi var ständigt i arbete, från tidiga morgonen till sena kvällen. *Tidskontrollen* var påtaglig men upplevdes inte negativ, tvärtom. Dagen var inrutad med olika schemalagda, exotiska aktiviteter. Och när arbetet var över var det fest i gwamen med sång och föredrag till ganska sent. Vi ville inte missa något. Vi ville lyssna, vi ville vara med. Dessa fester pågick i "issantgwamen" vilket gjorde att vi gäster inte heller kunde gå och lägga oss innan de sista hade gått till sina gwamar. (Jag märker att jag fortsätter kalla tälten för gwam trots att experter på indiantält menar att detta var *tipis*. Wigwammen är rund, så det var inte wigwammar i lägret. Jag ska försöka använda tipi istället härnäst.)

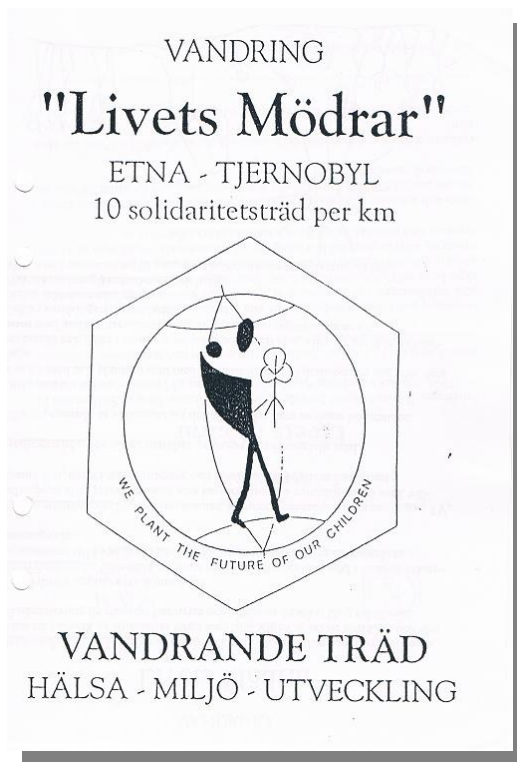
Tipi

Wigwam

Den fysiska och relationskontrollen var inte svår för sektledaren att genomföra. Vi bodde ju i skogen, en bra bit från civilisationen. Vi bodde tillsammans i stora tipis, sov tillsammans, åt tillsammans, arbetade tillsammans. Många av oss gäster hade egna bilar, bland annat jag, så

jag kunde röra mig fritt, men sektmedlemmarna själva – med undantag för Man och hans ”löjtnanter” – hade ingen bil. Gruppen hade ett par bussar till sitt förfogande, som de förflyttade sig och sina tillhörigheter i, exempelvis canvasen, ”tältduken”, till tipin.

En del av den fysiska och relationskontrollen var också att skilja männen och kvinnorna från varandra, vilket ofta görs i sekter, exempelvis i Hare Krishna och många fler sekter. Apjoilnoman hade verkligen kommit på en fantastiskt briljant idé när han lät kvinnorna vandra genom Europa för att skapa opinion för en bättre miljö genom att plantera träd. De kallades "*The Walking Trees*", eller "*Mothers for Life*". Tidningarna skrev om dem. Därigenom var kvinnorna ur vägen. Barnen fick stanna i lägret hos männen. Och Man hade sitt "manliga harem" och barnen för sig själv under sin kontroll.

Han hade ju också kvinnorna under kontroll eftersom han hade deras barn. Vid den tidpunkten var det bara två småbarn och en 12-åring i lägret. Senare ryktades det om att flera kvinnor blivit gravida.

Det berättades senare, när vi undersökte fakta, att ett 40-tal franska familjer förgäves försökte få kontakt med sina ungdomar. *Rädda barnen* försökte hjälpa dem men förgäves. De franska föräldrarna reste till och med till norra Finland för att försöka få kontakt. Dessa problem har tydligen funnits ett 20-tal år. Många ungdomar kom med i sekten som 15-16-åringar och var nu i 30-35-årsåldern. En familj från Frankrike som besökte lägret hade inte sett sin dotter på 8 år. Det var när gruppen var i Spanien. Kanske mycket på grund av de snedvridna sexuella idealen i gruppen lär även kvinnorna ha ägnat sig åt homosexuella riter, men det var inget vi gäster märkte något av.

Gruppen vandrade ofta. De talade ett tag om att gå jorden runt. 160 medlemmar vandrade från Paris. En efter en droppade av men ett kärngäng gick genom Spanien och Portugal med målet att gå till Marocko. Men de kom inte in i Marocko. Då ändrade de identitet och blev fransiskanermunkar. De startade en affärskedja för att sälja örtmediciner som visade sig vara ompackade och tvål som de tagit på offentliga toaletter och paketerat om.

Karaktärsdöda

Sektens medlemmar bytte namn var tredje månad, bland annat i samband med att väktarna byttes. Jag kan bara uttala mig för förändringen hos mina svenska vänner, i synnerhet de som stannade länge och följde med till Finland. De jag träffade efter sektens upplösning hade genomgått personliga förändringar, vilket de själva inte upplevde som negativa.

Love bombing

För det första var det helt klart att vi gäster, "issants", blev utsatta för "love bombing". Vi blev "förälskade" i skogsbyn, i ideologin, i "indianerna" och livet i skogan och var ganska

snart villiga att göra ganska mycket för dem. En vän från den tiden säger när jag något år senare berättar om sekten:

”Om det gällde att rädda världen skulle jag också begå brott” (detta gällde Mans bedrägerier).

”När man har en så hög vision får man gå över hinder”, sa han.

Flera av gästerna vägrade tro att det var en sekt de varit inblandade i även ett par år efter upplösningen av sekten, och ändå hade vi bara upplevt den några månader.

Enda sanna vägen

Gruppen menade inte att deras ideologi borde gälla alla, så i det avseendet var de inte fundamentalistiska, men de menade sig ha Sanningen om hur det borde vara och hur man borde odla för att rädda planeten. De ville undervisa oss.

En svart/vit verklighetsbild

Samhället var en fiende, i synnerhet myndigheter, läkare, socialarbetare med flera. Apjoilnoman förbjöd sektmedlemmar att anlita läkare och sjukhus när de var sjuka eftersom man där enligt honom experimenterade med gifter och radioaktivitet på människor. Detta ledde till att två, kanske tre människor dog i lägret bara under de månader de befann sig i Skandinavien. Enligt tidningsartiklar ska en ung man ha transporterats till sjukhus av två av sektens medlemmar. De påstod sig ha hittat honom utmed vägen, men det visade sig att han tillhörde gruppen. Hans pappa var helt förtvivlad. I det kanadensiska TV-program jag har inspelat berättar pappan om sina känslor inför det som hänt. Det visade sig att hans son, Gerhard, blivit sjuk men vägrats åka till sjukhus.

I samma program berättar en av avhopparna att en annan ung grabb dog i lägret sen Man förbjudit honom att ta kontakt med läkare. Detta verkar dock ha hänt i nåt av de andra lägren i Europa. Avhopparen berättade att han fick order av Man att gräva ner kroppen, vilket han gjorde. Jag minns inte vilket land det handlade om. Ett par år senare fick gruppen veta att staden skulle bygga på den tomten. Då gav Man samma kille order om att ta med sig bensin och åka dit och gräva upp kroppen och bränna upp den, så det bara skulle finnas aska kvar. Vilket han gjorde!

Ett litet barn dog i lägret i Finland eftersom det inte fick behandling. Mamman som var danska hade två barn i lägret och var på väg att föda det tredje, men valde då att resa hem till Danmark för att föda. Hennes två övriga barn stannade i lägre. Hon fick via telefon veta att ett av hennes barn hade dött. Nu hade hon bara hans favoritnalle och en påse med hans aska kvar. Hon berättar i intervjun i det kanadensiska TV-programmet att kvinnorna inte var något värda i sekten, att det var männen som bestämde. Hon fick bara ha sina barn så länge hon ammade dem, sen var det de övriga i gruppen som fick ansvara för barnen. Detta stämmer inte med den ”saga” jag berättade på turistguidningarna (vilket jag berättat om i rapporten ovan).

Rädsla och skuld

Vi märkte inget av detta så tydligt när vi var där, men Man sådde berättelser som förstärkte känslan av att vi måste skydda oss och vara på vår vakt. Nu efteråt förstår jag att dessa känslor suggererades in i oss mycket lågmält och skickligt. Vi kunde ju aldrig veta när omgivningen, polisen, myndigheterna skulle angripa oss. Polisen besökte lägret och betedde sig lite klanligt, vilket förstärkte vår känsla av att Man hade rätt.

Apjoilnoman skrämd oss också för svart magi och olika typer av fiender där ute. ”De tar barnen”. Samhället över huvud taget var fullt av fiender. Gruppen var omringad av fiender, vilket inkluderade den egna familjen.

Dold agenda

Den undersökning jag bedrev efter det att jag insåg att gruppen var en sekt våren 1992 visar med all tydlighet att Man hade en dold agenda. Hans bedrägerier, hans samarbete med vapenmaffian, med säkerhetstjänster, jätteaffärer på nationell nivå och mycket mera visade att han hade helt andra intentioner än att lära oss odla och att skapa ett fredsuniversitet. Han var verkligen enormt skicklig på att manipulera oss. Trots allt kan jag inte låta bli att beundra hans intelligens och enorma förmåga att ljuga och manipulera och lyckas få alla att tro på honom.

En reporter frågar hans advokat: *"Hur kunde folk gå på hans lögner?"* Advokaten frågade henne: *"Har du träffat Norman William?"* Vilket hon förnekade. Då sa han: *"Om du hade träffat honom hade du förstått."*

Tvång att stanna

Man lyckades skapa känslomässiga band till medlemmarna som gjorde att de stannade, trots stora umbäranden. Men de som valde att hoppa av hindrades inte, vad jag vet.

Sektledarens paranoia

Om Man faktiskt var paranoid eller om han använde paranoidea argument för att skapa rädsla vet jag inte.

Kontakter med familj

Jag har redan berättat om att ungdomarnas familjer inte fick träffa ungdomarna, trots envisa försök. Det var inte så att Man fysiskt hindrade dem. Ungdomarna hade intalats att det inte var bra för dem, eftersom familjerna var negativa till sekten. Jag har under dessa 20 år ofta undrat vad som hände med medlemmarna. De var i 30-35-årsålderna de flesta av dem när sekten upplöstes. Jag vet att flera blev förvirrade eftersom de inte visste vart de skulle ta vägen. Enligt berättelser så splittrades de i mindre grupper över Finland. Några fick socialbidrag ett tag. Jag vet inte om de fick myndigheternas hjälp att ta sig hem till sina familjer. Jag vet att tre bröder från Belgien som bland annat hade ansvarat för maten i lägret flyttade hem till Bryssel och öppnade en vegetarisk restaurang. De polisanmälde också Man för hans sexuella övergrepp. Resultatet av den processen vet jag inget om eftersom jag inte kan läsa franska eller nederländska. Det var dessa bröder som senare ställde upp på intervjuer i det kanadensiska TV-programmet. En av dem, den skicklige kocken som ibland fick i uppdrag att göra "festmåltider" för gästande besökare i lägret, lärde mig att man ska ha en tändsticka i munnen när man skalar lök, med svavlet utåt. Då slipper man tårar i ögonen. Så det gör jag fortfarande.

Det har nu gått 20 år sen TV-programmet. Sektmedlemmarna är nu i 50-årsåldern. Jag undrar hur de har det, vad de minns, vad de försöker att glömma, om de lever över huvud taget. Flera av dem kunde ju inte engelska. De var fransmän, italienare, belgare, nån polack m.fl. Vi kunde ju bara kommunicera med dem som kunde engelska. Vad hände med barnen? Fick de hjälp att bearbeta sina upplevelser.

Jag minns att jag ofta tänkte: *"Det är tur att ingen socialarbetare är här och ser barnen, för hur skulle de ha sett på barnens situation?"* Jag är ju själv socionom och har arbetat som socialarbetare i många år. Barnen var barfota i skogen. De fick visserligen mat flera gånger om dagen, men det var också i princip vilda växter med tillskott av potatis, bönor m.m. Jag undrar hur barnen hade det i Finland, i 40 graders kyla, med stor brist på mat. Vi lär aldrig få veta.

Medlemmarna utnyttjas ekonomiskt

Så här i efterhand förstår jag att det verkligen var ett ekonomiskt utnyttjande av gratis arbetskraft. Visserligen var en stor del av arbetet meningslöst. Odlingen i skogen och på den mark vi fick använda var ju helt meningslös. Det känns nu som om allt fungerade dels som den dröm som Man ville leva i och dels som en fasad för det han egentligen ägnade sig åt. Mycket av odlingen misslyckades. Det mesta fick lämnas eftersom de flyttade i augusti till Finland. Det enda meningsfulla arbetet var väl att vi plockade vår mat och lagade till den. All annan aktivitet, inklusive turistvisningarna som jag tyckte var så inspirerande och stimulerande hade ju inget som helst annat syfte än att fortsätta sprida lögnen, ”sagan”.

I Finland ägnade de sig åt att samla mat inför vintern. En stödmedlem i Sverige som hade odlingar försökte hjälpa dem med mat. Enligt mina anteckningar lär jag ha haft mat lagrad på vinden för vidare transport till Finland. Det var fikon, russin, bönor och mycket mera. Jag minns inte längre vad som hände. En medlem som hade bil fick köra över gränsen till Sverige och hämta potatis och annan mat och andra nödvändiga varor som svenskarna hjälpte dem med.

Enligt min väninnas brev så var lägre i Finland så stort att gästerna i princip bara var för sig själva i ”issantgwammen”. De såg sällan de övriga i gruppen. Apjoilnoman såg de nästan aldrig. Ändå stog de ut över vintern, vilket förundrade min väninna efteråt.

Utbildning och yrkesarbete avbryts

Det var också påtagligt. Flera gäster avbröt sina arbeten eller utbildningar. Detta hade säkert många av sektmedlemmarna upplevt också, även om många var så unga när de kom till sekten att de knappt hade börjat något yrkesarbete eller någon högre utbildning. Min väninna som var socionom ville aldrig mer gå tillbaka till yrket.

Sexuell agenda

Det intressanta är att det i ingen av de listor som författare och sektforskare räknar upp som kännetecken på en destruktiv sekt (se ovan) inkluderar en sexuell agenda, trots att det är väldigt vanligt i sekter att pervers eller avvikande sexualitet är en agenda, av olika orsaker. Sektledaren *Neville Cooper* i den Nya Zeeländska sekten *Gloriavall Community* hade sex med alla inklusive sin egen son. Hans son, som fick uppleva att fadern hade sex med hans hustru, blev avhoppare och räddade sin familj så småningom från sekten – åtminstone nästan alla. *Neville Cooper* förordade ”fri sex” i sekten.

Sektledaren *Bert Potter* i även den Nya Zeeländska sekten *Centrepont* förordade sex med barn. Han åkte in i fängelse för detta, men fortsatte försvara rätten att ha sex med barn.

Sektledaren *Douglas Metcalf* (”the Hidden Christ”) i *Camp David – Full Gospel Mission* hade sex med sektens kvinnor och hotade dem om de berättade. När det uppdagades splittrades sekten. Sektledaren är numera död.

David Koresh sin brann inne i Waco tillsammans med en stor del av sin sekt hade sex med sektens kvinnor för att de skulle föda hans barn. Att få ha sex med sin ledare var en ära.

Jim Jones i sekten *Jonestown*, där 909 personer tog sina liv i djungeln i Guyana, hade sex med flera av sektens kvinnor.

David Berg i *Familjen/Guds barn* förordade sex med barn. Efter konflikter med socialtjänsten i Sverige förnekar sekten att det förekommer i Sverige. Jag har en kopia av en handbok där det beskrivs hur man kan ha sex med barn, enligt sekten.

Sexualitet var en betydande agenda i Iriadamantsekten, som tidigare nämnts. Apjoilnoman sa till de unga pojkarna att ”manlig sperma innehåller en andlig kraft”. Man skulle inte ”slösa sperma på kvinnor”. En av avhopparna berättar i den kanadensiska TV-intervjun att ”Vi var vaktare för gamla själar, exempelvis Gandhi och vi ville inte riskera att skada Gandhis själ”, vilket kunde hända om man använde sex på fel sätt, enligt Man.

Kort bakgrundshistoria

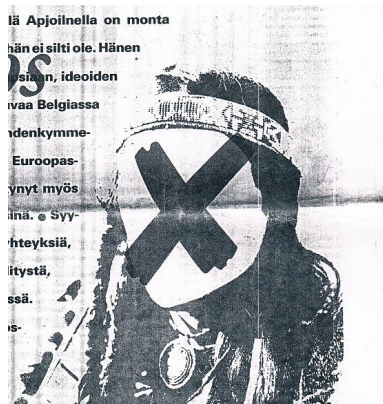
Iriadamantsekten lär ha bildats år 1973 och har sedan dess rört sig från land till land i Europa, Frankrike, Spanien, Portugal, Italien, Marocko och Belgien innan de kom till Sverige år 1991, inbjudna av Svenska Veganförbundet. Här stannade de cirka ett halvår, innan de flyttade till Finland inbjudna av forskare och professorer från universitetet i Uleåborg. I Sverige byggde de, som tidigare nämnts, sitt läger i Sollefteåskogen. Det är om den tiden jag berättar i rapporten ovan.

Tiden i Finland och utvisningen

Sekten bodde cirka två år i Finland. Under sommaren 1991 såg professor Erkki Pulliainen vid Helsingfors universitet de odlingar Iriadamant skapat vid lägret i Sollefteå och blev imponerad. Han hade länge varit intresserad av frågan hur man överlever nödår. Av orsaker som jag inte känner till förlorade Pulliainen senare intresset för gruppen av okänd anledning. I en finsk artikel som någon översatt till svenska står det att det fanns en intention att gruppen och lägret skulle locka turister, men Ohtjuuseen (Ohtjns har nu bytt namn) menar att *"Byn är inte något hemligt samfund men inte heller något av djurparkskaraktär där invånarna ställs ut."*

Jag har ett inspelat TV-program från finska TV.n som jag inte förstår mycket av utom de få avsnitt där de talar engelska. Bilderna är från lägret, där man ser hur gruppledammarna hämtar torv i skogen för att täcka tipin på utsidan inför vintern. Då skulle inte canvas räcka längre. Man får också se bilder inifrån tipin där några deltagare sjunger vid elden.

Reportern har lyckats få Apjoilnoman att ställa upp på en intervju i programmet. Bakom dem står tre av Apjoilnomans "löjtnanter", ett begrepp som användes av en kritiker till sekten. En intressant iakttagelse var att de tre samt Apjoilnoman själv hade stora svarta kryss över ansiktet.

Ur Ajankohtaiset, 11/2 1993

Svaret på reporterns fråga om varför de hade målat sig så, var påfallande löjligt, vilket förvånade mig eftersom Man brukade kunna komma på trovärdiga argument. Hans argument var att en finsk dagstidning hade en artikel om dem och hade då ett foto på en av dem med ett stort svart kryss över ansiktet. Sannolikt handlar artikeln om att indianerna var falska. Apjoilnoman menade att han trodde att det var så man gjorde i Finland och därför fick hela sekten gå med svarta kryss målade i sina ansikten. Det var roligt att se hur framförallt kvinnorna lyckades hitta ett sätt att måla krysset så det såg ut som en vacker ansiktsmålning eller sminkning. Andra kvinnor valde att gå med ansiktsmask av någon okänd anledning.

Som jag nämnde tidigare skickade jag ett 50-tal exemplar av mitt paper om gruppen och deras verksamhet till Finland, som gåva till dem alla. Min väninna, A-B, som följde med dem till Finland och stannade nästan ända fram till utvisningen skriver i ett brev: *"Berättar först om rabaldret som din skrift förorsakade"*. Sen berättar hon att en av de svenska deltagarna läst skriften och med mycket upprörda ordalag presenterade detta för Man och gruppen. Enligt henne var *"skriften skadlig inte bara för Iriadamant utan för hela den vetenskapliga världen"*. A-B kunde nyansera detta känslomässiga utfall senare, när hon själv läst den. Hon högläste för hela "issantgruppen" och den kritiska kvinnan höll med om att hon kanske hade tagit i lite för hårt och att det hade varit onödigt att uttala sig inför Iriadamant.

I samma brev berättar min väninna om sitt liv i lägret våren 1992:

"Här i lägret flyter dagar och nätter bara iväg. Det är redan 1.a mars och vi har varit här i 4 månader. Det är stor aktivitet i lägret också. Vi bygger gwammar och byn växer för att ta emot alla besökare/studenter som vill komma hit. Idag har vi börjat med en issant-astralgwam⁶². Vi bor 17 st i issantgwamen och det är mycket trångt. Den 4/3 kommer XX och YY och de skall föda sitt barn här. Jättefint. Vi håller också på att strukturera upp livet här då fler kommer. Restaurangbyggnaden har nu skänkts/donerats till Iriadamant. Där skall serveras enbart veganman och hållas kurser i. Hela området skall bli en slags fristad och de skall praktisera sitt ekonomiska system och gävoekonomin här. Det är lika Enhetspartiets tankar om ekonomin. Dygnet skall indelas i 6 timmars perioder = 6 timmars sömn, 6 tim elementaktivitet (inberäknat ätandet), 6 tim bygga upp byn, 6 tim utbildning/seminarier. Ett digert dygnsprogram. Allt flyter lättare nu när ljuset har kommit tillbaka och det är ljus mellan 8.17 ungefär. Idag har vi en-dags-fasta vilket gör att jag prioriterar att skriva brev – då elementarbetet inte tar så mycket tid. Det går också lättare att skriva brev ute nu då det är ljus, vi har också bara +-0° idag – som sagt allt flyter lättare då kylan och mörkret inte är så påträngande. Ibland får jag riktigt tänka efter att jag verkligen har klarat av att leva i ett skogsläger de hårda mörka vintermånaderna. ... För övrigt känner jag mig mycket privilegierad över att få leva här i den friska luften, skogens underbara inverkan, norrskenet och fullmånens inflytande på mig och mitt välbefinnande. Naturen och Iriadamants levnadssätt väger upp det svåra med kylan och mörkret och trängseln i issantgwamen. ... Apjoilnoman ser vi inte mycket av. Han är 'dålig' i den fysiska kroppen som du vet, men sprid ej ut detta."

Vistelsen i Finland blev helt klart en katastrof för gruppen. Massmedia började på allvar intressera sig för gruppen. Vissa artiklar uttalade sitt stöd för den "utsatta" gruppen, medan andra presenterade provocerande och avslöjande fakta. En reporter hade läst boken *"Ecovie, le Mic Mac, des Services Secrets"* av Philippe Brewaeys och Jean-Frederick Deliege (1990) (se nedan) och presenterade uppgifter ur den om brott, bedrägerier m.m. (se nedan). Sektledaren själv, Man, blev efterlyst och höll sig gömd. Han erbjöds att bemöta kritiken men valde att inte göra det. Enligt ett reportage på Internet (på finska som jag gjorde en Googleöversättning på) utvisades gruppen från Finland efter cirka två år, på våren 1993. Gruppen splittrades då i mindre grupper som spreds över landet. Vad som hände med dem sen vet jag inte.

⁶² Jag vill påminna om att *austral* är kvinnornas del av lägret. Kommentaren tolkar jag som att man nu planerade att skilja manliga och kvinnliga besökare från varandra.

Apjoilnomans "löjtnanter".
Dessa tre män fanns inte i lägret när jag var där.
De kom alltid tillsammans med honom.
Det var också de tre som fanns med på intervjun
i det finska TV-programmet.
Jag känner mig aningen osäker när det gäller
mannen i mitten. Bilden är lite för dålig för att
jag ska se vem det är.
Ogtjusun längst till vänster var ofta talesman
och svarade när journalister ställde frågor.

I en finsk artikel som jag hittar i skrivande stund
får vi veta att Ogtjusun heter Erik van
Monckhoven-Verlaine och är miljöaktivist.
I en intervju från 2002 berättar han om sina miljöplaner,
så han verkar inte ha följt med Man till Kanada efter
upplösningen. Informationen gör att det är svårt att
veta hur mycket han visste om Man och hans bakgrund.

Sektledaren

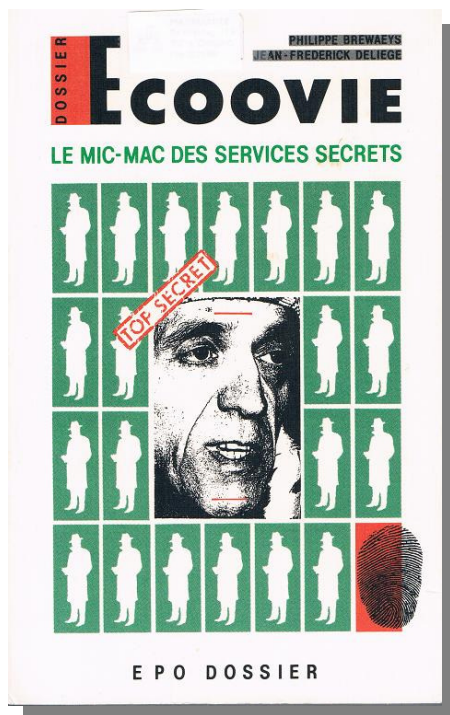
Den man som utgav sig för att vara shaman föddes i Quebec och fick namnet Pierre Doris
Maltais of East Angus. Namnet Norman William som han kom att använda tog han från en
kanadensisk baby som nog bara några månader gammal. Jag lärde känna honom som
Apjoilnoman eller Man. Han har bytt identiteter många gånger. Enligt olika dokument och
artiklar har han också kallat sig Joseph Williams, Joseph Normand William, Norland J.

William, Normans Williams, Piel Petjo Matestina, prins Bogard de Foscygny, Joseph Maltais, Piel Petjo Matest, Apjoilne, Man, Maolinn Tiam Apjoilno, Prince de Faucigny-Lucinge Malatesta, Henri Pont och många fler. Ett tag utgav hans sig för att vara fransiskanermunk och kallade sig då Brother Maolinn Tiam Apjoilnosagmaniteogslg (sic!). Avhopparna berättade att han under sista tiden kallade sig Master.

Under de 20 år som gått sen dess har han sannolikt haft flera namn. Han är född antingen den 11 november 1936 eller den 27 juni 1937 enligt ett dokument från University of California i Los Angeles, där han påstod sig ha studerat, vilket universitetet förnekade. Om födelseårtalet stämmer måste han nu, år 2012, vara omkring 75 år.

Apjoilnoman beskrivs av många som "extremt intelligent", vilket var det intryck han gav.

Det finns indikationer på att han lär ha samarbetat med CIA och Kanadensiska och franska Secret Service. Under 60-talet var han involverad i en terroristgrupp, "Front de Libération du Québec".⁶³ Det antyds också att eftersom han samarbetade med franska underrättelsetjänsten så var de inte villiga att samarbeta med franska polisen när Man blev anklagad för brott i Frankrike. Även kanadensiska myndigheter låg lågt när det gällde brott i Kanada. En liknande situation verkade ha inträffat i Belgien, när Man var i rättegång där. Det beskrivs att domare och åklagare var bittra över allt som försvårat förundersökningen. Dokument försvann exempelvis.⁶⁴ Enligt vissa källor hade han i slutet på 80-talet samröre med vapenhandlare. Det handlade om många miljoner dollar.

Enligt boken "*Ecovie, le Mic Mac, des Services Secrets*" av Philippe Brewaeys och Jean-Frederick Deliege (1990) har Apjoilnoman gjort sig skyldig till terrorism, vapenhandel, spioneri, droger, överföring av pornografi, pedofili, bedrägeri med mera. Han var med om flera skandaler i Frankrike. Obetalda hyror samt en affärskedja som skulle sälja örtmediciner misslyckades. Han var efterlyst på många håll. Han dömdes till fängelse för bedrägeribrott i Belgien. Han försökte öppna bankkonton med falska papper. Boken är skriven på franska så jag kan inte läsa den men andra har berättat för mig. Av någon anledning köpte jag ändå boken.

I intervjun i den finska TV:n 1992 frågar reportern om Apjoilnomans akademiska utbildningar. Där hävdar han att han aldrig påstått att han har någon doktorstitel, vilket var en klar lögn. Han nämnde några gånger under min "indiansommar" om sina fyra doktorsgrader.

⁶³ De flesta av dessa uppgifter har jag från ett brev som Elisabeth Rydell-Jansson skrev till Alexander Denny, Grand Captain of the Grand Council of the Micmaes i Kanada den 14 mars 1993.

⁶⁴ En hel del av denna information kommer från en belgisk tidningsartikel, Le Soir, från 7 april 1993. Jag minns inte längre hur jag fått veta detta.

Vorwort

Maolinn Tiam Apjoilno, 40, geboren in Nova Scotia, Kanada. Verheiratet, neun Kinder. Der Vater ist Mic Mac-Indianer und die Mutter Hopi. Doktor der Medizin mit Dissertation über: «Nutrition and Natural Birth». Doktor der Rechtswissenschaften mit Dissertation über: «Oral Traditional Laws among Primordial People and Their Traces in Written Laws». Doktor der Wirtschaftswissenschaften mit Dissertation über «Econometry». Professor der Medizin (interne und indianische Stammesmedizin) an der University of California in Los Angeles. Präsident der «Université de l'Eco-Développement» in Brüssel, der «Föderation Neuer Transnationaler Universitäten» und des «Weltrates der Völker».

einer tiefen Achtung und einer aktiven Erwartung ist. Dies Buch ist ein Anfang.

Unter der Feder des Verfassers öffnet sich die Birkenrinde, wie das bis dahin behagliche Ei dem Schnabel des ausgebrüteten Adlerkükens nachgibt. Das Endgültige dieses Vorgangs hat weniger von einem protzigen Grabstein, mehr von einer offenen Tür. Es führt zu einer Neubewertung von Tatsachen in der Vergangenheit und Problemen in der Gegenwart und zu Lösungen in der Zukunft. Ewige Weisheit ist wiederentdeckt, universelle Lebensmuster sind wiederhergestellt worden. Danach wird es über verzerrt dargestellte Gebräuche keine Verwirrung mehr geben, die durch böswillig falsche Übersetzungen, Einflüsse von außen oder einfach durch Degeneration von innen hervorgerufen wird. Wir werden uns in der verwirrenden Vielfältigkeit der Wildnis von technologisch äußerst fortgeschrittenen und ökologisch rücksichtsvollen Traditionen bewegen, die uns durch die Mit-Schöpfer dieses galaktischen Ozeans über die Jahrhunderte hinweg überliefert wurden.

Wir dürfen zuversichtlich sein, daß unser Warten nicht umsonst ist.

* * *

Vor langer Zeit hat Häuptling Seattle die Hoffnung geäußert: «Etoq oijigetiogo ... Nemitsno ...» – «Vielleicht sind wir doch Brüder ... wir werden sehen ...»

Dieses Buch ist vom wahren Geist des Roten Mannes beseelt: Es informiert, ohne zu verschweigen, es öffnet den Weg zur Wahrheit, ohne zu verletzen.

Alle meine Brüder des Waldes stimmen mir zu, daß Heinz J. Stammel, daß «Der-der-die-geistigen-Kräfte-der-Medizinmänner-in-der-Birkenrinde-sammelt» unser Bruder und Stammesangehöriger

«Pooomagoieget»

ist – denn wir wissen, daß sein Herz rot ist.

11000 Meter über den schneebedeckten Gipfeln der Pyrenäen, am 25. Oktober 1985, dem Tag von Riel Guel Pioitj und Pablo Picasso. Mein Herz schwingt sich in die Lüfte wie Plamo Goisit.

Prof. Dr. med. Maolinn Tiam Apjoilnosagmaniteogslg

Detta är ett utdrag ur förordet till en tysk naturmedicinbok som heter "Die Apotheke Manitous" av Heinz J Stammel. Där påstås det att Apjoilnoman, Maolinn Tiam Apjoilnosagmaniteogslg, är doktor i medicin, rättsvetenskap, ekonomi samt intern och indiansk stammedicin. Det står till och med vad avhandlingarna hette.

Reportern frågar honom om hans Mic Mac-rötter. Nu påstår han att han aldrig någonsin sagt att han är Mic Mac. Det han sagt är att han inspirerats av dem, menade han. På den första träffen i april 1991 i Örebro berättade han att han var Mic Mac. Jag har hela hans berättelse inspelad på kassett. I presentationen ovan står det att hans pappa var Mic Mac-indian och hans mamma var Hopiindian, vilket han också berättade för oss några gånger i lägret.

Enligt vissa källor skapade han barnpornografiska bilder på sektens barn. Alla killar som kom till sekten måste gå igen en ceremoni som bland annat inkluderade en natt med Man. Det påstås att han lär ha sagt att han kunde behärska själarna i himlen och få dem att inkarnera i äggceller. Exempelvis kunde han ordna så att "berömda människor" inkarneras.

World Council of People

Apjoilnoman påstod att han var president för en världsomspännande organisation som hette *World Council of People* som samlade världens ursprungsbefolkningar, indianer, maorier, samer, inuiter, aboriginer m.fl. Han menade att före honom var Gandhi och Martin Luther King presidenter och att det var därför de blev mördade. Kulan som dödade King var egentligen menad för Apjoilnoman. Det innebar att det inte var frågan om *ifall* Apjoilnoman

skulle bli mördad utan *när*. Gruppen var väldigt orolig för detta. Organisationen var en del av hans "saga".

I den rollen lyckades Apjoilnoman också lura in sig i organisationer i Europa där han bedrog dem på olika sätt. Bland annat lyckades han involvera sig i en politisk kris i Australien, vilket ledde till regeringens avgång. Här var enormt stora pengar involverade.

Ekologiska rörelser och humanitära projekt

Genomgående temat i Apjoilnomans aktiviteter var ekologiska rörelser. På 70-talet startade han *The University of Peace* och gruppen kallade sig "*The Tribe*". Ungdomar lockades till dessa teman. Han lyckades bland annat få statliga pengar för att hjälpa utsatta grupper i Sydafrika. Det kunde handla om vattenprojekt och liknande, men några pengar kom aldrig fram till befolkningarna.

Avslöjandets ögonblick

En person som ägnade mycket tid och energi åt att granska och avslöja gruppen heter Elisabeth Rydell-Jansson. Hon var vid den tiden aktiv i Miljöpartiet och i Svensk Indianska Förbundet. Jag hade några samtal med henne när jag började misstänka att allt inte stog rätt till och hon gav information som hjälpte mig förstå mycket. Hon hade levt hos indianer i USA och engagerat sig i deras sak. Hon skrev flera artiklar som väckte starka reaktioner i gruppen.

Inte indianska seder som lärs ut

Eftersom många människor ifrågasatt min rätt att i VA kritisera den s.k. "Indianby" i Österås, vill jag tillrättalägga en del med egna ord. Jag har blivit anklagad för att ge "dödsstöten" till bland de ärligaste och finaste människor som någonsin kommit till Sverige, människor som tydligen bara ger och ger, helt osjälviskt.

År 1973 flyttade jag till USA, mitt under det indianska upproret i Wounded Knee, Syddakota, som fångade massmedias intresse världen över. Men inte förrän cirka tio år senare träffade jag själv indianer. Då bodde jag i San Francisco, där den första FN-anslutna indianska organisationen International Indian Treaty Council (en s.k. NGO) har sitt informationskontor. Där blev jag fast anställd 1984. Sedan dess har jag använt merparten av min tid till att på olika sätt stötta indianers och andra urbefolkningars rättigheter. Jag har kommit i kontakt med otaliga indianska nationer, däribland Mi'kmaq-stammen, vars medlemmar jag delsträffat i USA

och dels i Sverige i samband med skogsbolaget Storas ovarsamma framfart med herbicider (Agent Orange, hormoslyr) på deras mark i Nova Scotia.

I april, då mp:s riksdagsledamot Anna Horn skulle få besök av "kanadensiska indianer" tackade jag förväntansfullt ja till att vara med på mötet. Men när de två "indianerna" kom, kände jag direkt att något inte stämde och de två erkände också efter ett tag att de var från Frankrike respektive Nordafrika, men kände släktskap med Mi'kmaq-stammen sedan någon gång före förra istiden (!). De vill ha hjälp att skaffa land att slå sig ner på här i Sverige. De verkade inte känna till affären med Stora, vilket jag fann märkligt, eftersom det var en så stor grej, vars efterverkningar pågår fortfarande.

Jag har sedan mer eller mindre mållöst följt rapporterna i massmedia om dessa "indianer" och deras by i Österås. Om hur de kallar sina tält för "Gwams", trots att de bilder jag sett visar tält. "wigwams" var rundade

hyddor av jord, ris och eventuellt övertäckta av skinn). Om hur de säger sig följa tusenåriga traditioner från Mi'kmaq-folket, trots att indianerna på östkusten var de som koloniserades först (redan på 1500-talet) och därför förlorat det mesta av sina egna traditioner, i motsats till indianfolk längre västerut, som har mer kvar och som nu i modern tid delar med sig till andra mer kulturellt utblottade stammar (det är därför som tipis nu används på östkusten, och det är därför unga män och kvinnor över hela kontinenten går omkring med långa flätor, eller är "sun dancers" eller "lever efter pipan", seder som alla härstammar från prairiefolken: Sioux, cheyenne, nez perces). Men gemensamt har de alla grundtanken: De fyra riktningarna, cirkeln den perfekta, och vördnaden för Moder Jord, hon som ger oss allt vi behöver, och som vi måste värda, förvalta för våra barn och deras barn...

Nu läser jag i "Mary's" insändare den 3/8 att dessa "indianer" lär ut saker som

att "hövdingar existerar bara på film". Vilken hädelse mot personer som Crazy Horse, Sitting Bull, Chief Joseph och Seattle (som denna grupp t o m använder i sitt namn!), för att inte tala om dagens modiga hövdingar, som kämpar för sina folks och jordens överlevnad: Bernard Ominayak från kanadensiska Lubicon Cree, för att inte nämna Mi'kmaq-folkets egen Ryan Goo Goo, som kom ända till Sverige för att få se hur den man såg ut som drev det företag som förgiftade hans folks land: Storas VD, och fick fem minuter av hans tid för besväret.

Samtidigt som dessa "indianer" säger att hövdingar bara finns på film, kan man i VA från den 12 april se en av dem posera i fjäderskrud! Vem har rätt att bära en sådan fjäderskrud? Jo, endast en krigshövding. Samme man som bär denna "war bonnet" (som det heter på engelska) full av örnfjädrar är vegetarian och äter absolut inget från djurriket (man värderar livet alldeles för högt för det). Det går nog bra nu i modern tid, när man kan gå till affären och handla grönsaker. Men dessa människor säger sig leva efter urgamla traditioner. Indianer har alltid levt av vad Moder Jord haft att erbjuda i deras egen omgivning – därför har Mi'kmaq-indianer alltid levt av jakt och fiske. Så långt norrut är det svårt att odla någonting även på sommaren, och vintern är mycket hårda, även om det funnits Mi'kmaqs som haft en sådan inställning till jakt, så skulle det ha varit en lyx, som i praktiken vore ogenomförbar. Indianer anser dessutom att de är en del av naturen, att de

fyrbenta och bevingade är deras släktingar och ser inte jakt som något brottsligt om det är för att överleva.

Folk frågar mig om det är fel att säga att man är indian om man inte är det (!?!). Är det inte fel att ljuga, det trodde jag. Det går inte att komma med ursäkter som att "vi har aldrig sagt att vi alla är fullblod" och "vi adopterar in folk". Antingen tillhör man en indianstam eller också inte. Det kan även halvblod. Tillhör man Mi'kmaq-stammen är man registrerad i den. Så enkelt är det.

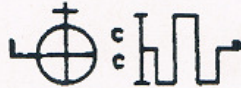
Det finns något som heter "The Elders' Circle", ett råd bestående av de äldsta från olika nordamerikanska stammar. De för en lista över folk, som falskt utger sig för att vara indianer och försöker lära ut indiansk religion, utan att vara auktoriserade som representanter för sitt folk. De uppmanar oss som jobbar med stödarbete att fråga de indianer vi träffar om referenser om vi inte vet vilka de är, eftersom dessa s.k. "plastic medicinemen" tillfogar dem stor skada. Ingen skulle ta illa upp över att bli tillfrågad. Ingen som har rent mjöl i påsen. Till de som har levt bland folket i Österås "Indianby" och haft sådana positiva upplevelser av människorna i den, kan jag bara säga: Jag har inget emot vad de håller på med, om de har en bra grej, som dessutom värmer om miljön så är det tillämpligt, men varför i hela fridens namn måste de utge sig för att vara något de inte är? De är inga indianer och de seder de lär ut är inte indianska seder. Man hoppar inte över elden om man har respekt för den – inte om man är indian.

ELISABETH RYDELL-JANSSON

Både enligt Elisabeth Rydell-Jansson och enligt intervjuer med en Mic Mac grupp på ett kanadensiskt TV-program som gjordes 1993 av *The Fifth State*, Kanadas främsta TV-program när det gäller att utreda historier (kan nog jämföras med Uppdrag granskning i Sverige), så levde Norman William en tid under 60- eller 70-talet tillsammans med Mic Mac i Kanada. De minns honom som en udda personlighet. De minns också konstiga sexuella beteenden, vilket gjorde att fick lämna indianlägret.

Elisabeth Rydell-Jansson skrev till Alexander Denny, Great Captain of the Grand Council of the Micmas i Kanade och berättade om gruppen och vädjade om uttalande. Han sände följande brev till henne:

FROM : Eskasoni Institute, Eskasoni PHONE NO. : 502 ITS 2761

SANTE' MAWI'OMI wjit MIKMAQ

ESKASONI INDIAN RESERVE
NOVA SCOTIA, CANADA B0A 1J0

4 November 1991

Elisabet Rydell-Jansson
International Secretary
The Green Party of Sweden
Box 25014
S-100 23 Stockholm
Sweden

Thank you for your information concerning the "Iriadamant Mic-mac tribe" in your letter of 29 October. For the Grand Council of Mi'kmaq Nation, I can unequivocally state that they are not related to Mi'kmaq people. They are not an 8th tribe of Mi'kmaq, they have no connection with our nation or culture, and they do not speak our language nor understand our knowledge.

We are appalled by this outrageous affront to the Mi'kmaq Nation. These persons' attempt to appropriate our identity, our culture and our name for their own purposes cannot be condoned. Over the centuries we have lost many things to European immigrants, but this has to be the first time that our whole identity has been used in such a blatantly fraudulent manner. It is another cultural shock, a cognitive earthquake, to see our beautiful traditions used in a foreign and instrumental manner. Impersonation of a people to the wanton disregard of the roots and cultural foundations of those people is a travesty for which there should be laws to prevent this happening. Our cultural identity and those values and beliefs that we stand for are being mocked and mimicked to the loss of our cultural integrity which we have fought to preserve over the centuries.

Thank you for advising us of this situation and for your valiant efforts to correct these wrongs. We cannot understand how these people came to be, nor how they can't care about who they are, or who they say they are. We do not understand the conceal of the impostors or their supporters.

We would be honored if you could inform the other European support groups for Indigenous peoples about this terrible situation.

Peace and Friendship

Alexander Denny
Alexander Denny, Grand Captain

Han skrev också ett brev som publiceras i *Indianbulletinen* nr 1-4, 1992 där han tackade för det stöd han fått i Skandinavien och för att fått information om det som händer. Han skriver:

”Vi är helt chockade över denna oförsämlda förolämpning mot Mi’kmaqnationen. Det finns inget försvar för dessa människors oförsämlda försök att överta vår identitet, vår kultur och vårt namn för sina egna syften. Under århundradenas lopp har vi fått ge upp mycket till de europeiska invandrarna, men det här måste vara första gången som hela vår identitet har missbrukats på ett sådan flagrant bedrägligt sätt. Detta är ytterligare en kulturell chock, att se våra vackra traditioner missbrukas på detta främmande instrumentala vis. ... man driver med vår kulturella identitet och de värden och den tro denna står för, så att vi riskerar förlora den kulturella integritet vi kämpat så för att bevara under århundradena. ...
Fred och vänskap
Alexander Denny, Grand Captain”

Brevet hade översatts till svenska av Elisabet Rydell-Janson. Jag är övertygad om att det var hennes medvetna, kunniga, envisa kamp och aktiva debatt som gjorde att fler och fler successivt fick upp ögonen för vilka Apjoilnoman och gruppen ”indianer” egentligen var. De blev utvisade 1993 och tvingades därmed på flykt.

Enligt det kanadensiska TV-programmet befann sig Man åter i Kanada då med ett 40-tal trogna anhängare. Efter det har jag inget hört. Men jag undrar...

Varför gör jag detta - 20 år senare?

Det är en bra fråga. Jag vet inte riktigt. Varför är dessa kunskaper viktiga idag, 20 år efter fenomenen Iriadamant och Apjoilnoman? Det finns enligt sektforskarna hundratals, kanske till och med tusentals sekteristiska, destruktiva rörelser och slutna, manipulativa grupper i världen. De är ofta förföriska, exotiska, spännande och lockande. Vare sig det handlar om religiösa, politiska, miljöfokuserade, kommersiella eller UFO-intresserade rörelser. Det verkar finnas en sekt för varje personlighet. Jag var miljöintresserad och engagerad i Miljöpartiet, jag var hälsomedveten vegetarian och dessutom var jag andligt engagerad genom mina studier av den danske filosofen och mystikern Martinus⁶⁵ och hans kosmologi. Alla dessa ingredienser fanns ju med i Iriadamant. När Apjoilnoman hörde om mitt Martinusintresse berättade han att en av gruppens medlemmar arbetade på att översätta Martinus litteratur, vilket övertygade mig om att det var en vidsynt, tolerant och kärleksfull rörelse. Enligt författarna till boken om AUM-sekten i Tokyo, David E Kaplan och Andrew Marshall (1997) var det väldigt många forskare, akademiker och intellektuella som lockades av den blinde sektledaren Shoko Asahara. Studenter är attraktiva objekt för många sekter.

Kanske skriver jag detta för att jag känner att det åter är dags att reflektera och bearbeta. Jag tog ju aldrig riktigt chansen efter doktorandseminariet eller över huvud taget under alla dessa år att studera rapporten och mina erfarenheter utifrån nyare teoretiska, vetenskapliga och praktiska kunskaper. Jag har haft annat för mig eftersom jag undervisat och forskat på mer än heltid. Jag har hållit föreläsningar om sekter och jag har talat med många människor om fenomenet sekter. Jag har också handlett ett antal examensuppsatser inom ramen för min undervisning i socialt arbete på Örebro universitetet om sektfenomenet. Ett problem i socialt arbete är ju att socialarbetare kan väldigt lite eller inget om sekter, sektberoende och sektberoendets konsekvenser. Det leder till att de överger människor i akut behov av stöd och hjälp. Det har till och med hänt att socialsekreterare placerat omhändertagna barn i sektfamiljer. Det är enormt viktigt att professionella, läkare, socionomer, psykologer, psykoterapeuter, präster, lärare utvecklar kunskaper om sekter och om Mind Control för att förstå krafterna bakom dessa processer.

⁶⁵ Som jag också skrev en bok om år 2002, ”’Världslärare’ eller ’Falsk profet’ – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi” där jag bland annat hade ett kapitel där jag funderade över om ”Martinusrörelsen” kunde vara en destruktiv sekt, men där jag kom fram till att sekterkriterierna inte var tillämpliga.

Det började därför kännas som ett spännande och lärorikt projekt, nu när jag gått i pension och fått mer tid att läsa och tänka.

Jag är dessutom övertygad om att det går att förebygga sektberoende genom teoretiska kunskaper och personliga berättelser om egna upplevelser och därmed skapa medvetenhet om fenomenet. Vi är omedvetna och naiva och tenderar ofta att tro på den yta vi möter hos människor. Det skulle vara alltför komplext att ständigt leva i misstänksamhet. För att förstå att det kan finnas en baksida behöver vi dock bli medvetna, på något sätt. Exempelvis händer det att skolor tackar ja när sekter erbjuder sig att komma och berätta på lektioner om "livsåskådningsfrågor", om "meditationstekniker", om "personlig utveckling", om "miljöproblem" med mera. Med hjälp av exotiska berättelser och "love bombing" lockar de ungdomar till sekten. Skolans personal behöver vara medveten och kunna skilja sekter från seriösa rörelser. Flera sekter har en organisation som gör det svårt att synliggöra kopplingar till sekten, bland andra Scientologerna som exempelvis driver behandlingshem för missbrukare och som tillåts att informera i skolorna.

Ett annat exempel på naivitet är när Skolverket tillåter sekter att skapa friskolor. Det senaste exemplet är Plymothbröderna skola, "Laboraskolan" i Långaryd i Halland. Tidigare har Livets ords skolor fått kritik.

Anders Haag som själv var medlem i Hare Krishna-rörelsen en tid och som skrivit en bok om sina erfarenheter, "*Att vinna en tro och förlora sig själv*", skriver på sin hemsida:

"Många sociologer ser sekter och skapandet av avvikande subkulturer som ett svar på en brist. Det kan vara en brist på just mening och gemenskap. För en del kan sekteristiska rörelser var räddningen ur ensamhet och vilshenhet, men också ur en känsla av hopplöshet, ur alkoholism, drogberoende och psykisk ohälsa. Owe Wikström, professor i religionspsykologi vid Uppsala universitet, menar att sekter fyller flera psykologiska funktioner för sina medlemmar, till exempel att marginaliserade och ensamma människor erbjuds ett socialt liv, och att absoluta sanningar "förklarar" roten till det onda för människor i kris. Liknande tankegångar har framförts av Göran Gustafsson i *Tro, samfund och samhälle*, och har blivit en utbredd uppfattning. Särskilt akut har denna typ av brister blivit i det moderna, sekulariserade samhället där många känner sig rotlösa."

Oavsett vilka orsakerna är till att man lockas in i en sekt, så tror jag att det är möjligt att förebygga med hjälp av kunskaper. Därför har jag också lagt in en lång lista på litteratur som jag själv har läst under de 20 år som gått.

Jag hoppas att du som väljer att läsa min berättelse får en intressant stund och kanske inspireras till att gå vidare och undersöka fenomenet mer ingående. Det finns barn och unga att rädda. Det finns vänner och bekanta att stödja. Det finns klienter och patienter att hjälpa. För detta behövs kunskaper.

Kommentera gärna!

Pia Hellertz

Maj 2012

pia.hellertz@telia.com.

Litteratur om sekter och manipulativa slutna grupper

som jag läst sen min tid i Iriadamantsekten för att försöka förstå och förklara.

Arlebrand, Håkan (1992) *Det okända – Om ockultism och andlighet i en ny tidsålder*, Örebro: Libris. (En beskrivning av många nyandliga rörelser och sekter med en kristen analys, inkl. Martinus kosmologi⁶⁶)

Armstrong, Karen (2000) *Kampen för Gud – Fundamentalism inom judendom, kristendom och islam*, Stockholm: Månocket.

Armstrong, Karen (2006) *Världsreligionernas födelse – Tro, tradition, ursprung*, Stockholm: Bokförlaget Forum.

Cristiansson, Terese (2004) *Himmel och Helvete – Mord i Knutby*, Stockholm: Månocket.

Danielsson, Lotta (1989) *Väg utan skäl*, Uppsala: Aros förlag (Om Hare Krishna)

Derouce, Jonas (u.å.) *Oppositionens tro: Om hjärntvätt och religion*, C-uppsats i religionsvetenskap vid Stockholms universitet.

Essén, Charlotte (2008) *Sektbarn – Ett reportage om de utvalda för paradiset*, Albert Bonnier Förlag. (Om barnen i Knutby, Jehovas Vittnen, Hare Krishna, Finlands förebedjare, Familjen/Guds barn . Författaren nämner dock många andra rörelser.)

FINYAR, Föreningen Forskning och Information om Nya Reliösa Rörelser - ett antal Nyhetsbrev samt årsskrifter från nr 1 1996 – 2012.

FORUM styrde mitt liv – En f.d. sektmedlem berättar om LANDMARK EDUCATION (FOURM/est) – anonym text av ”En numera försiktigare sökare”, 1994.

FRI-Brevet – Medlemsbrev från Föreningen Rädda Individen, 2007-2012.

FRI (1995) *Manipulering pågår – Avslöjande erfarenheter från före detta sektmedlemmar*, Föreningen Rädda Individen, Stockholm: Verbum
(Om Guds Barn, Moonsekten, Trosrörelsen, Scientologin, Jehovas Vittnen, Kristi församling och Hare Krishna)

Frisk, Liselotte (1998) *Nyreligiositet i Sverige – Ett religionsvetenskapligt perspektiv*, Nora: Nya Doxa.

Haag, Anders (2009) *Att vinna en tro och förlora sig själv – Om livet i sekter och karismatiska grupper*, Stockholm: Natur och Kultur. (Författaren har levt i Hare Krishna och använder religionsvetenskaplig, psykologisk och samhällsvetenskaplig forskning för att analysera sektfenomenet.)

⁶⁶ Jag har studerat Martinus kosmologi i över 30 år, därför finns referenser i litteraturlistan till den.

Hammar, Olav (1997) *På spaning efter helheten – New Age – en ny folktro?* Stockholm: Wahlström & Widstrand. (Beskriver och analyserar olika rörelser utifrån ett sekulärt perspektiv. Tolv rader om Martinus kosmologi som baserar sig på total okunskap. Kallar Martinus kosmologi ett ”kanaliserat budskap”). Författaren är fil.dr. i religionsvetenskap.

Hammar, Olav (1999) *Profeter mot strömmen – Essäer om mystiker, medier och magiker i modern tid.* Stockholm: W&W. (Mycket intressant och lärorik. Bättre avsnitt om Martinus kosmologi än i föregående bok. I ett mail till mig erkänner han kunskapsbrister.)

Hassan, Steven (1988) *Combatting Cult Mind Control – The 1 Best-selling Guide to Protection, Rescue, and Recovery from Destructive Cults*, Vermont: Park Street Press.

Hellertz, Pia (2002) “’Världslärare’ eller ‘Falsk profet’? – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi”, kap. 4, Världsbild förlag.

Hägglund, Helene (2009) *Inte längre nunna*, Stockholm: Verbum Förlag.

Johansson, Hans (1989) *Vad ska man tro egentligen – Den modernistiska teologin, trosförkunnelsen och den nya andligheten i biblisk prövning*, Örebro: Libris.

Jones, Kristina, Jones Celeste & Buhring, Juliana (2007) *De oskuldsfulla* – Tre systrars skakande berättelse om sin uppväxt i den religiösa sekten Familjen och om deras flykt från detta liv, Malmö: Bra böcker.

Kaplan, David E. & Marshall, Andrew (1997) *Sekten vid världens ände – Den otroliga historien om Aum*, Stockholm: Albert Bonniers förlag. (Om Shoko Asahara och bland annat giftgasattacken mot tunnelbanan i Tokio.)

Kimball, Charles (2002) *När religionen blir ond*, Stockholm: Natur och kultur.

Larsson, Conny (2005) *Bakom clownens mask – Sanningar, sekter och sex*, Debutantförlaget (Om Connys barndom och erfarenheter av Maharishi, TM-rörelsen – han var TM-lärare i 18 år – och Sai Baba som avslöjas som bluff och pedofil)

Larsson, Conny (2010) *The Beatles, Maharishi och jag – Ett slags memoar*, Stockholm: Norstedts. (Conny berättar ingående om sina erfarenheter av Maharishi och Sai Baba. En mycket lärorik beskrivning av hur det kan vara att vara sektberoende och en analys av orsakerna.)

Liedgren Dobronravoff, Pernilla (2007) *Att bli, att vara och att ha varit – om ingångar och utgångar ur Jehovas vittnen i Sverige*, Lunds Universitet: doktorsavhandling i socialt arbete.

Lundgren, Eva (2008) *Knutby-koden*, Stockholm: Modernista förlag.

Tandberg, Unni Wenche (1996) *Då gråter änglarna – En berättelse ur verkligheten om ett liv med Jehovas Vittnen.* ”Marianne” berättade för författaren, Malmö: Egmont Richters

Nobel, Peter (1999) *Lag och rätt och nya religioner – En jurists syn på religionsfriheten kontra skyddet för den enskilde*, Uppsala: Justus förlag.

Nylund, Karl-Erik (1998) *Att leka med elden – Om livet på sektens villkor*, Stockholm: Sellin & Partner Bok och Idé AB. (Beskriver de flesta kända nyandliga rörelserna och sekterna i Sverige, inkl. Martinus kosmologi.)

Nylund, Karl-Erik (2004) *Att leka med elden – Sekternas värld*, Stockholm: Sellin & Partner Bok och Idé AB. Omarbetat och utvecklad upplaga, inkl. Martinus kosmologi.)

Partridge, Christopher (red) (2004) *Nya religioner – En uppslagsbok om andliga rörelser, sekter och alternativ andlighet*, (svensk redaktion: Per Beskow och Lars Johansson). Libris. (Här får man enligt baksidestexten veta mer om Rastafari, Jehovas vittnen, Kristi församlig, Gush Emunim, Bahai, Nation of Islam, Sai Baba, Transcendental meditation, Falun Gong, Modern asatro, Wicca, frimureri, Satanism, Scientologikyrkan, Landmark Education och 200 andra religiösa rörelser – inkl. Martinus kosmologi.)

Pohl, Peter (2006) *Sekten – En sann historia*, Stockholm: Alfabeta. (Om World Lighthouse Center och numera bortgångna Lilly Gardeby)

Rogge, O. John (1960) *Hjärntvätt och bekännelser – Historia och metoder från inkquisitionen till Moskva och Mao Tse-Tung*, Stockholm: Natur och Kultur.

Rothsein, Mikael (1997) *Gud är blå – De nya religiösa rörelserna*, Nora: Nya Doxa.

SOU 1998:113, *I God Tro – Samhället och nyandligheten, Betänkande av Utredningen om samhällets stöd till människor som av särskilda skäl befinner sig i psykiska kristillstånd*, Statens offentliga utredningar (Grundkriterium för analysen: Demokrati – icke demokrati. Nämner "Martinus-rörelsen")

Stangroom, Jeremy Dr (2007) *Lilla boken med stora tankar om Religion*, Ica Bokförlag. (presenterar nyckeltankarna och begreppen inom ett stort antal religioner, både de abrahamitiska (judendomen, kristendomen och islam) och de österländska (buddismen, hinduismen, daoismen, jainismen, m.m.)

Svahn, Clas (2007) *Sekter & hemliga sällskap i Sverige och världen*, Sundbyberg: Semic. (Förutom traditionella sekter och rörelser nämner författaren Frimurarna, Tempelriddarna, Rosenkorsarna, Maffian, Ku Klux Klan, Bohemian Grove /"Presidenternas egen lekstuga"/, Skull and Bones /"Det stängda valvets hemlighet"/ och Bilderbergergruppen /"De rikas hemliga mötesplats". Han nämner också Plymothbröderna och Opus Dei.)

Tell, Lotta (1998) *Utan en tanke – En dokumentär roman om makt och missbruk*, Umeå: Boréa (Om en sektliknande missbruksbehandling.)

Waldau, Åsa (2007) *Vem kan man lita på? - Kristi brud*, Heja Sverige AB (Bert Karlssons förlag)

Wilson, Bryan (1970) *Religiösa sekter*, Aldusuniversitetet, Bokförlaget Aldus/Bonniers.

Åkerbäck, Peter (2008) *De obeständiga religionerna – Om kollektiva självmord och frälsning i Peoples Temple, Ordre du Temple Solaire och Heaven's Gate*, Doktorsavhandling i Religionshistoria vid Stockholms universitet.

Artiklar på Nätet

Detta är några få länkar till intressanta sidor för vidare studier. Det finns massor.

Om Onenessrörelsen

Freddy Nielsen left the Oneness Movement after being one of Kalki Bhagavan's closest disciples for 15 years. Now he speaks out

<http://deekshadanger.weebly.com/freddy-speaks-out.html>

Severe Problems with "Bhagavan Kalki's" Deeksha Oneness Movement

http://www.enlightened-spirituality.org/deeksha_oneness.html

En f.d. ledare för Sai Baba-rörelsen i Norge men hoppat av berättar på:

<http://www.exbaba.com/>

http://www.saibaba-x.org.uk/5/The_Cult_of_Sai_Baba.html

Steven Hassans hemsida, <http://www.freedomofmind.com/>.

FRI, Föreningen Rädda Individens hemsida, <http://www.fri-sverige.se/>.

Liv i frihet, <http://www.livifrihet.nu/index.html>.

